

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO NR. I-1418 2, 19, 20, 22, 24, 25, 33, 34, 34¹, 37,
38, 39, 40, 40¹, 40², 40³, 40⁴, 43, 45, 47, 48 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO, ĮSTATYMO
PAPILDYMO 32¹ IR 40² STRAIPSNIAIS, 34² STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU
GALIOS IR ĮSTATYMO TREČIOJO SKIRSNIO PAVADINIMO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2020 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 26 dalį ir ją išdėstyti taip:

„26. **Katalogas** – užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjo sudarytas siūlomų programų sąrašas.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 27 dalį ir ją išdėstyti taip:

„27. **Komercinis audiovizualinis pranešimas** – vaizdais, lydimais arba nelydimais garso, skleidžiama informacija, kuri yra skirta tiesiogiai arba netiesiogiai reklamuoti prekes, paslaugas ar ūkinę komercinę veiklą vykdančio asmens įvaizdį (pavadinimą, logotipą ar kitą įvaizdžio ženklą) ir kuri yra įtraukta į programą arba naudotojo sukurtą vaizdo įrašą arba juos lydi už užmokestį arba kitokį atlygį ar savireklamos tikslais. Komerciniai audiovizualiniai pranešimai *inter alia* apima televizijos reklamą, rėmimą, teleparduotuvę ir prekių rodymą.“

3. Pakeisti 2 straipsnio 35 dalį ir ją išdėstyti taip:

„35. **Nepriklausomas kūrėjas** – asmuo, kuris nėra audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjo, radijo programų transliuotojo dalyvis, jo valdymo organų narys, taip pat asmuo, nesusijęs su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėju, radijo programų transliuotoju darbo, tarnybos santykiais ar jungtine veikla, kuriantis audiovizualinius kūrinius ar programas ir laisvai juos parduodantis ar kitaip perleidžiantis viešai skleisti.“

4. Pakeisti 2 straipsnio 44 dalį ir ją išdėstyti taip:

„44. **Prekių rodymas** – bet kokios formos komercinis audiovizualinis pranešimas, kuriame už užmokestį ar kitokį atlygį programoje ar naudotojo sukurtame vaizdo įrašė aiškiai pateikiama informacija apie prekę, paslaugą ar prekės ženklą ir (ar) nuorodas į juos.“

5. Pakeisti 2 straipsnio 47 dalį ir ją išdėstyti taip:

„47. **Programa** – savarankiškų savo turiniu ir struktūra, bet kokios trukmės garsų arba vaizdų, perteikiančių judesį, lydimą arba nelydimą garso, visumą, paprastai sudaranti atskirą

paslaugų teikėjo nustatyto programų tvarkaraščio arba katalogo vienetą (vaidybinis filmas, vaizdo klipas, sporto ar kitoks renginys, situacijų komedija, dokumentinis filmas, programa vaikams, originalus dramos kūrinys, anonsas, pokalbių programa, žinių programa ir kt.).“

6. Pakeisti 2 straipsnio 54 dalį ir ją išdėstyti taip:

„54. **Redakcinė atsakomybė** – viešosios informacijos rengėjui ir (ar) viešosios informacijos skleidėjui, išskyrus retransliuotoją ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėją, tenkanti atsakomybė už kontrolę, atliekamą rengiant viešąją informaciją visuomenei, ruošiant ją skleisti ir šią informaciją skleidžiant, taip pat atrenkant programas ir jas išdėstant chronologine tvarka programų tvarkaraštyje ir (ar) pateikiant programas kataloge.“

7. Pakeisti 2 straipsnio 58 dalį ir ją išdėstyti taip:

„58. **Rėmimas** – bet kokia pagalba, kurią asmuo, nedalyvaujantis transliuojant radijo programą ir (ar) teikiant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, ir (ar) kuriant audiovizualinius ar garso kūrinius, teikia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms ir (ar) programoms, dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugoms ar naudotojų sukurtiems vaizdo įrašams arba programoms finansuoti, siekdamas skleisti informaciją apie savo pavadinimą, prekių ženklą, įvaizdį, veiklą, prekes ar paslaugas.“

8. Pakeisti 2 straipsnio 65 dalį ir ją išdėstyti taip:

„65. **Už papildomą mokestį platinamas televizijos programų paketas** – televizijos programų paketas, teikiamas vartotojams už mokestį, neįtrauktą į mokestį už pagrindinį televizijos programų paketą. Už papildomą mokestį platinamą televizijos programų paketą gali sudaryti ir viena atskira televizijos programa.“

9. Pakeisti 2 straipsnio 68 dalį ir ją išdėstyti taip:

„68. **Televizijos programa** – televizijos programų transliuotojo transliuojamų programų, skleidžiamų visuomenei elektroninių ryšių tinklais, visuma, skirta transliavimo metu žiūrėti programas pagal transliuotojo nustatytą programų tvarkaraštį.“

10. Pakeisti 2 straipsnio 71 dalį ir ją išdėstyti taip:

„71. **Televizijos programų transliavimas** – linijinė audiovizualinės žiniasklaidos paslauga, kurią teikia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjas, skirta programoms žiūrėti pagal programų tvarkaraštį jų transliavimo metu.“

11. Pakeisti 2 straipsnio 72 dalį ir ją išdėstyti taip:

„72. **Televizijos programų transliuotojas** – televizijos programų transliavimo paslaugų teikėjas, kuriam tenka redakcinė atsakomybė už audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos turinio parinkimą ir jo išdėstymą televizijos programų tvarkaraštyje ir kuris kuria, rengia televizijos programas ir (ar) atskiras programas ir jas perduoda visuomenei arba leidžia kitam asmeniui nepakeistas perduoti visuomenei.“

12. Pakeisti 2 straipsnio 73 dalį ir ją išdėstyti taip:

„**73. Televizijos reklama** – už užmokestį ar kitokį atlygį bet kokia forma audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjo skelbiama informacija, kurią vykdančias ūkinę, komercinę ar profesinę veiklą asmuo užsako skleisti ar skleidžia savireklamos tikslais ar siekdamas reklamuoti prekes ar paslaugas, įskaitant nekilnojamąjį turtą, teises ir pareigas.“

13. Pakeisti 2 straipsnio 77 dalį ir ją išdėstyti taip:

„**77. Užsakomoji audiovizualinės žiniasklaidos paslauga** – nelinijinė audiovizualinės žiniasklaidos paslauga, kurią teikia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjas, skirta programoms žiūrėti vartotojo pasirinktu laiku ir jo individualiu prašymu pagal audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjo siūlomą katalogą.“

14. Pakeisti 2 straipsnio 79 dalį ir ją išdėstyti taip:

„**79. Viešoji informacija** – informacija, skirta viešai skleisti, išskyrus privataus pobūdžio informaciją, taip pat kitą informaciją, kuri pagal šį ir kitus Lietuvos Respublikos įstatymus negali būti viešai skleidžiama.“

15. Pakeisti 2 straipsnio 80 dalį ir ją išdėstyti taip:

„**80. Viešosios informacijos rengėjas** – audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas, radijo programų transliuotojas, leidykla, kino, garso ar vaizdo studija, informacijos, reklamos ar viešųjų ryšių agentūra, redakcija, informacinės visuomenės informavimo priemonės valdytojas, nepriklausomas kūrėjas, žurnalistas ar kitas asmuo, rengiantys ar pateikiantys skleisti viešąją informaciją.“

16. Pakeisti 2 straipsnio 81 dalį ir ją išdėstyti taip:

„**81. Viešosios informacijos skleidėjas** – audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas, retransliuotojas, asmuo, teikiantis Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas (kiek tai liečia jo skleidžiamas programas), radijo programų transliuotojas, informacinės visuomenės informavimo priemonės valdytojas ar kitas asmuo, skleidžiantis viešąją informaciją visuomenei ir atsakantis už tos informacijos teisėtumą.“

17. Pakeisti 2 straipsnio 85 dalį ir ją išdėstyti taip:

„**85. Audiovizualinės žiniasklaidos paslauga** – televizijos programų transliavimas, užsakomoji audiovizualinės žiniasklaidos paslauga, komercinių audiovizualinių pranešimų skelbimo paslauga, už kurių turinio parinkimą redakcinė atsakomybė tenka audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjui, vykdančiam ūkinę komercinę veiklą informavimo, pramogų ar švietimo tikslais, elektroninių ryšių tinklais teikiančiam (perduodančiam) visuomenei programas.“

18. Pakeisti 2 straipsnio 86 dalį ir ją išdėstyti taip:

„86. **Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas** – asmuo, kuriam tenka redakcinė atsakomybė už audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos turinio parinkimą ir kuris sprendžia, kokia tvarka pateikiamas paslaugos turinys.“

19. Papildyti 2 straipsnį nauja 15 dalimi:

„15. **Dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslauga** – paslauga, kai pagrindinis jos arba nuo jos atsiejamos dalies tikslas arba viena iš esminių šios paslaugos funkcijų yra skirta informavimo, pramogų ar švietimo tikslais teikti programas ir (arba) naudotojų sukurtus vaizdo įrašus visuomenei, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjui neprisiimant redakcinės atsakomybės, elektroninių ryšių tinklais ir kurių organizavimą nustato dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas, be kita ko, automatinėmis priemonėmis arba algoritmais, visų pirma rodydamas, įdiegdamas žymas ir nustatydamas seką, taip pat kitomis priemonėmis.“

20. Papildyti 2 straipsnį nauja 16 dalimi:

„16. **Dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas** – asmuo, teikiantis dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugą.“

21. Papildyti 2 straipsnį nauja 39 dalimi:

„39. **Naudotojo sukurtas vaizdo įrašas** – bet kokios trukmės judesį perteikiančių vaizdų, lydimų arba nelydimų garso, visuma, sudaranti atskirą naudotojo sukurtą vienetą, kurią šis arba kitas naudotojas įkėlė į dalijimosi vaizdo medžiaga platformą.“

22. Papildyti 2 straipsnį nauja 60 dalimi:

„60. **Redakcinis sprendimas** – sprendimas, priimamas reguliariai, siekiant prisiimti redakcinę atsakomybę ir susieti su kasdiene audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veikla.“

23. Buvusią Įstatymo 2 straipsnio 12 dalį laikyti 14 dalimi; 13–34 dalis – 17–38 dalimis; 35–54 dalis – 40–59 dalimis; 55–64 dalis – 61–70 dalimis; 66–76 dalis – 71–81 dalimis; 77–84 dalis – 83–90 dalimis; 85 dalį – 12 dalimi; 86 dalį – 13 dalimi; 87–92 dalis – 91–96 dalimis.

2 straipsnis. Sąvokų pakeitimas

Šiame įstatyme vartojamą sąvoką „visuomenės informavimo audiovizualinėmis priemonėmis paslauga“ atitinka sąvoka „audiovizualinės žiniasklaidos paslauga“, o sąvoką „visuomenės informavimo audiovizualinėmis priemonėmis paslaugos teikėjas“ – sąvoka „audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas“.

3 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 19 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Visuomenės informavimo priemonėse draudžiama skelbti informaciją, kurioje:

1) skleidžiama dezinformacija, karo propaganda, kurstomas karas, raginama prievarta pažeisti Lietuvos Respublikos suverenitetą – pakeisti jos konstitucinę santvarką, kėsintis į jos nepriklausomybę arba pažeisti teritorijos vientisumą;

2) skatinami ar kurstomi teroristiniai nusikaltimai;

3) skleidžiama ar kurstoma neapykanta, tyčiojimas, niekinimas, kurstoma diskriminuoti, smurtauti, fiziškai susidoroti su žmonių grupe ar jai priklausančiu asmeniu dėl amžiaus, lyties, lytinės orientacijos, etninės priklausomybės, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, negalios, tikėjimo, įsitikinimų, pažiūrų ar religijos pagrindu;

4) skleidžiama, propaguojama ar reklamuojama pornografija, taip pat propaguojamos ir (ar) reklamuojamos seksualinės paslaugos, lytiniai iškrypimai;

5) propaguojami ir (ar) reklamuojami žalingi įpročiai ir narkotinės ar psichotropinės medžiagos.“

2. Pakeisti 19 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Draudžiama skleisti informaciją, šmeižiančią, įžeidžiančią žmogų, žeminančią jo garbę ir orumą.“

4 straipsnis. 20 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 20 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Gresiančios ar susidariusios ekstremaliosios situacijos metu, paskelbus mobilizaciją, karo ar nepaprastosios padėties, kitais įstatymų nustatytais atvejais viešosios informacijos rengėjai ir (ar) skleidėjai turi nedelsdami nemokamai skelbti valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų perspėjimo pranešimus arba sudaryti galimybes valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms nemokamai perspėjimo pranešimus skelbti tiesioginiame eteryje. Sprendimus dėl perspėjimo pranešimų skelbimo nacionalinio masto viešosios informacijos skleidėjuose ir (ar) rengėjuose Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus nustatyta tvarka priima Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos, regioniniuose viešosios informacijos rengėjuose ir (ar) skleidėjuose – savivaldybės administracijos direktorius. Perspėjimo pranešimai turi būti skelbiami taip, kad juose skleidžiama informacija būtų prieinama neįgaliesiems.“

5 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 22 straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip:

„10. Kiekvienas viešosios informacijos rengėjas ar jo dalyvis turi paskirti asmenį (vyriausiąjį redaktorių, redaktorių, programos vedėją ar kitą asmenį), kuris atsako už visuomenės informavimo priemonės turinį, ir jį viešai skelbti visuomenės informavimo priemonėje. Kai

viešosios informacijos rengėjas ir dalyvis yra tas pats fizinis asmuo, jis atsako už savo visuomenės informavimo priemonės turinį.“

2. Papildyti 22 straipsnio 11 dalį 11 punktu ir jį išdėstyti taip:

„11) privalo savo valdomoje visuomenės informavimo priemonėje ar jos interneto svetainėje paskelbti informaciją apie Žurnalistų etikos inspektoriaus tarnybą ir Lietuvos radijo ir televizijos komisiją, į kurias galima kreiptis dėl šio įstatymo nuostatų pažeidimų, taip pat informaciją apie Visuomenės informavimo etikos komisiją, į kurią galima kreiptis dėl Kodekso nuostatų pažeidimo;“

6 straipsnis. 24 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 24 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„24 straipsnis. Duomenų apie viešosios informacijos rengėjus, skleidėjus, jų veiklą ir dalyvius teikimas ir skleidimas

1. Viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų informacinėje sistemoje Vyriausybės įgaliotos institucijos visuomenės informavimo srityje (toliau – Vyriausybės įgaliota institucija) nustatyta tvarka turi būti pateikiami, o jiems pasikeitus atnaujinami šie duomenys apie viešosios informacijos rengėjus ir (ar) skleidėjus, kurie yra juridiniai asmenys, išskyrus nurodytus šio įstatymo 22 straipsnio 8 dalyje, taip pat apie jų veiklą:

- 1) pavadinimas ir kodas;
- 2) valdomos (valdomų) visuomenės informavimo priemonės (priemonių) pavadinimas (pavadinimai), rūšis (rūšys) ir kategorija (kategorijos);
- 3) kontaktiniai duomenys (elektroninio pašto adresas, telefono ryšio numeris);
- 4) buveinės adresas;
- 5) valdymo organų narių vardai ir pavardės;
- 6) už valdomos visuomenės informavimo priemonės turinį atsakingo (atsakingų) asmens (asmenų) vardas (vardai) ir pavardė (pavardės), jeigu už turinį atsako ne juridinio asmens vadovas;
- 7) dalyvių sąrašas, kuriame turi būti nurodyta: dalyvių vardai ir pavardės (jeigu dalyvis ar dalyvio dalyvis yra juridinis asmuo, pateikiamas juridinio asmens pavadinimas ir šio juridinio asmens dalyviai – fiziniai asmenys, nurodant jų vardus ir pavardes; jeigu dalyvis ar dalyvio dalyvis yra viešasis juridinis asmuo, pateikiamas jo pavadinimas), asmens kodai (jeigu dalyvis ar dalyvio dalyvis juridinis asmuo, pateikiamas juridinio asmens kodas; jeigu dalyvis užsienio valstybės fizinis asmuo, kuriam pagal užsienio valstybės teisės aktus asmens kodas nesuteikiamas, pateikiama jo gimimo data ir valstybės, kuri išdavė asmens dokumentus, pavadinimas; jeigu dalyvis ar dalyvio dalyvis yra užsienio valstybės juridinis asmuo, nurodoma valstybė ir registras, kuriuose juridinis asmuo įregistruotas), nuosavybės teise turima ar valdoma juridinio asmens turto (akcijų) dalis procentais ir (arba) balsų dalis procentais;

8) informacija apie padarytą rimtą profesinį pažeidimą, kaip jis apibrėžtas šio įstatymo 27 straipsnio 3 dalyje, ir už šį pažeidimą kompetentingos institucijos skirtą baudą arba taikytas kitas šiame įstatyme numatytas poveikio priemonės;

9) informacija apie profesinės etikos nesilaikančius viešosios informacijos rengėjus ir (ar) skleidėjus, kuriuos tokiais pripažino teisės aktų įgaliota institucija;

10) informacija apie turimą (turimas) licenciją (licencijas), jeigu juridinis asmuo pagal šį įstatymą užsiima licencijuojama veikla;

11) informacija apie viešosios informacijos rengėjui ir (ar) skleidėjui šio įstatymo nustatyta tvarka nustatytą metinę įmoką už radijo ir (ar) televizijos programų transliavimo, retransliavimo, platinimo internete, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veiklą;

12) leidinio (leidinių) tiražas (tiražai) ir kiti šio įstatymo 36 straipsnio 1 dalyje nustatyti leidybiniai duomenys, jeigu juridinis asmuo pagal šį įstatymą privalo juos nurodyti ar skelbti, taip pat tiražo tikrinimo duomenys;

13) metinių finansinių ataskaitų rinkinys (metinė veiklos ataskaita);

14) informacija apie viešosios informacijos rengėjo ir (ar) skleidėjo:

a) pajamas iš politinės reklamos ir jų šaltinį (jeigu politinės kampanijos dalyvis, kurio interesais paskleista politinė reklama, yra fizinis asmuo, nurodomi jo vardas ir pavardė; jei politinės kampanijos dalyvis, kurio interesais paskleista politinė reklama, yra juridinis asmuo, nurodomi jo pavadinimas ir juridinio asmens kodas; jei politinės kampanijos dalyvis, kurio interesais paskleista politinė reklama, yra fizinių asmenų grupė, nurodomas šios grupės pavadinimas);

b) lėšas, gautas sandorio ar administracinio akto pagrindu, kurių šaltinis yra valstybės ar savivaldybės biudžetas ar kitas valstybės ar savivaldybės įsteigtas fondas, valstybės ar savivaldybės įmonė, valstybės ar savivaldybės valdoma ar kontroliuojama bendrovė ar šios bendrovės valdoma ar kontroliuojama dukterinė bendrovė, taip pat kitas juridinis asmuo, kurio dalyvių susirinkime valstybė ar savivaldybė turi daugiau kaip 50 procentų balsų arba skiria daugiau kaip pusę jų valdymo organų narių;

c) gautą paramą ir jos šaltinį (jeigu paramos teikėjas yra fizinis asmuo, nurodomi jo vardas ir pavardė; jei paramos teikėjas yra juridinis asmuo, nurodomi jo pavadinimas ir juridinio asmens kodas), jeigu to paties paramos teikėjo per vienerius kalendorinius metus suteiktos paramos suma viršija 10 bazinių socialinių išmokų dydį.

2. Viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų informacinėje sistemoje pateikti duomenys, išskyrus fizinio asmens kodą, skelbiami viešai ir neatlygintinai Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nustatyta tvarka.

3. Viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų informacinėje sistemoje tvarkomų viešosios informacijos rengėjų ir (ar) skleidėjų, kurie yra juridiniai asmenys, dalyvių, paramos teikėjų asmens

duomenų tvarkymo tikslas – vienoje informacinėje sistemoje rinkti, kaupti, apdoroti, saugoti, stebėti ir neatlygintinai skelbti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis apie viešosios informacijos rengėjus, skleidėjus, jų dalyvius, paramos teikėjus, lėšų šaltinius ir veiklą.

4. Viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų informacinės sistemos tvarkytojas turi teisę gauti iš kitų valstybės informacinių išteklių valdytojų ir (ar) tvarkytojų, taip pat kitų valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų šio straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis. Šiuos duomenis nurodytų valstybės informacinių išteklių valdytojai ir (ar) tvarkytojai, taip pat kitos valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos privalo pateikti Viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų informacinės sistemos tvarkytojui Viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų informacinės sistemos nuostatuose nustatyta tvarka.

5. Pareigą Viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų informacinėje sistemoje pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis viešosios informacijos rengėjai ir (ar) skleidėjai turi tik tais atvejais, kai šie duomenys nėra kaupiami kituose valstybės informaciniuose ištekliuose ar valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose.

6. Viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų informacinės sistemos nuostatus tvirtina Vyriausybės įgaliota institucija.

7. Už šio straipsnio 1 dalyje nurodytų duomenų pateikimą, kai juos pateikti yra viešosios informacijos rengėjai ir (ar) skleidėjo pareiga, Viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų informacinės sistemos tvarkytojui yra atsakingas viešosios informacijos rengėjo ir (ar) skleidėjo vadovas ar kitas jo paskirtas atsakingas asmuo. Už minėtų duomenų nepateikimą ar klaidingų duomenų pateikimą taikoma Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse nustatyta atsakomybė ir kitos poveikio priemonės, kurių taikymas viešosios informacijos rengėjams ir (ar) skleidėjams yra nustatytas su viešosios informacijos rengimu ir sklaidimu susijusiuose teisės aktuose.“

7 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 25 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„25 straipsnis. Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausantys audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai

1. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas yra laikomas priklausančiu Lietuvos Respublikos jurisdikcijai, jeigu:

1) audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjo pagrindinė buveinė yra Lietuvos Respublikoje ir redakciniai sprendimai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos priimami Lietuvos Respublikoje;

2) audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjo pagrindinė buveinė yra Lietuvos Respublikoje, tačiau redakciniai sprendimai dėl šios paslaugos yra priimami kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje, bet Lietuvos Respublikoje veikia reikšminga dalis darbuotojų, dalyvaujančių su programa susijusioje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veikloje. Jei reikšminga dalis darbuotojų, dalyvaujančių su programa susijusioje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikimo veikloje, veikia kiekvienoje iš šių valstybių, audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas laikomas priklausančiu Lietuvos Respublikos jurisdikcijai, jeigu čia yra jo pagrindinė buveinė. Jei reikšminga dalis darbuotojų, dalyvaujančių su programa susijusioje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikimo veikloje, neveikia nė vienoje iš šių valstybių, audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas laikomas priklausančiu Lietuvos Respublikos jurisdikcijai, jei čia jis pirmiausia pradėjo savo veiklą ir palaiko nuolatinius ir veiksmingus ryšius su Lietuvos Respublika;

3) audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjo pagrindinė buveinė yra Lietuvos Respublikoje, tačiau redakciniai sprendimai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos yra priimami trečiojoje šalyje (ne Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje) arba audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjo pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje (ne Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje), tačiau redakciniai sprendimai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos yra priimami Lietuvos Respublikoje bei didesnė audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikimo veikla užsiimančių darbuotojų dalis vykdo veiklą Lietuvos Respublikoje.

2. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas, kuris neatitinka nė vienos iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų ir nepriklauso Europos Sąjungos valstybės narės, Europos ekonominės erdvės valstybės jurisdikcijai, laikomas priklausančiu Lietuvos Respublikos jurisdikcijai, jeigu:

- 1) naudojasi Lietuvoje įrengta siuntimo stotimi, perduodančia signalus į palydovą;
- 2) nesinaudoja Lietuvoje įrengta siuntimo stotimi, perduodančia signalus į palydovą, bet naudojasi Lietuvos Respublikai priklausančiais ryšio palydovo ištekliais.

3. Jeigu pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis negalima nuspręsti, kurios valstybės narės jurisdikcijai priklauso audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas, Lietuvos Respublika bus laikoma kompetentinga valstybe, jeigu audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas yra joje įsisteigęs pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49–54 straipsnius (OL 2008 C 115, p. 47).

4. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai šio įstatymo nustatyta tvarka privalo informuoti Komisiją apie pokyčius, kurie gali paveikti jurisdikcijos nustatymą pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis. Komisija sudaro ir nuolat atnaujiną Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausančių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų sąrašą, kuriame nurodoma, kuriais kriterijais,

išdėstytais šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, grindžiama jų jurisdikcija. Šį sąrašą su nuolat atnaujinamais duomenimis Komisija perduoda Europos Komisijai.

5. Jeigu Lietuvos Respublika ir kita valstybė nesutaria, kurios valstybės jurisdikcijai priklauso audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjas, Komisija apie tai praneša Europos Komisijai.“

8 straipsnis. Papildymas 32¹ straipsniu

Papildyti 32¹ straipsniu:

„32¹ straipsnis. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų apsauga nuo neteisėto komercinio turinio

Draudžiama audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas be aiškaus šių paslaugų teikėjų sutikimo komerciniais tikslais uždengti pranešimais (skelbti audiovizualinį komercinį pranešimą iššokančiame lange išmaniajame įrenginyje ar bet kuriais kitais būdais) ir (ar) šias paslaugas keisti, modifikuoti (dinamiškai įterpiant ar pakeičiant komercinius audiovizualinius pranešimus prieš, per, po transliuojamų programų ar bet kuriais kitais būdais).“

9 straipsnis. 33 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 33 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Lietuvos Respublikos nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo ar šio įstatymo nustatyta tvarka gavus informaciją, kad egzistuoja nors viena šio straipsnio 2 dalyje nurodyta aplinkybė, Komisija priima sprendimą uždrausti šio straipsnio 1 dalyje nurodytam asmeniui Lietuvos Respublikoje vykdyti transliavimo ir (ar) retransliavimo veiklą, teikti Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete arba užsakomąsias visuomenės informavimo audiovizualinėmis priemonėmis paslaugas, iki išnyks šio straipsnio 2 dalyje nurodytos aplinkybės. Komisija, priimdama sprendimą, nustato konkretų terminą, nuo kada įsigalioja draudimas Lietuvos Respublikoje vykdyti transliavimo ir (ar) retransliavimo, televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete arba užsakomųjų visuomenės informavimo audiovizualinėmis priemonėmis paslaugų teikimo veiklą. Šis terminas negali būti trumpesnis negu Komisijos sprendimų apskundimo teismui terminas. Transliuotojas, retransliuotojas ar asmuo, teikiantis Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete arba užsakomąsias visuomenės informavimo audiovizualinėmis priemonėmis paslaugas, privalo nutraukti transliavimo, retransliavimo ar televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete, užsakomųjų visuomenės informavimo audiovizualinėmis priemonėmis paslaugų teikimo veiklą nuo sprendime nurodytos

dienos, išskyrus atvejus, kai, Komisijos sprendimą apskundus teismui, teismas laikinai sustabdo sprendimo galiojimą. Jeigu teismas, laikinai sustabdęs Komisijos sprendimo galiojimą, Komisijos sprendimo dėl transliavimo, retransliavimo ar televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete arba užsakomųjų visuomenės informavimo audiovizualinėmis priemonėmis paslaugų veiklos uždraudimo nepanaikina, transliuotojas, retransliuotojas ar asmuo, teikiantis Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete arba užsakomąsias visuomenės informavimo audiovizualinėmis priemonėmis paslaugas, privalo nutraukti šią veiklą nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos.“

2. Pakeisti 33 straipsnio 14 dalį ir ją išdėstyti taip:

„14. Radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojai, retransliuotojai, asmenys, teikiantys Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas arba užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai, Komisijos nustatyta tvarka privalo teikti informaciją apie vykdomą transliavimo ir (ar) retransliuojamų radijo ir (ar) televizijos programų parinkimo, teikimo skleisti ir skleidimo visuomenei veiklą, televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete veiklą bei transliuojamų, retransliuojamų ir (ar) platinamų internete televizijos programų ir (ar) atskirų programų atitiktį šio įstatymo nustatytiems reikalavimams, Komisijos patvirtintoms taisyklėms dėl televizijos programų paketų sudarymo ir priimtiems sprendimams.“

10 straipsnis. 34 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 34 straipsnio pavadinimą ir 1 dalį ir juos išdėstyti taip:

„34 straipsnis. Kalbos ir prieinamumo reikalavimai viešajai informacijai

1. Viešoji informacija rengiama ir skleidžiama valstybine kalba ar kitomis kalbomis, vadovaujantis šiuo ir Valstybinės kalbos įstatymu, taip pat Valstybinės lietuvių kalbos komisijos nutarimais, išskyrus šiame įstatyme nurodytus atvejus.“

2. Papildyti 34 straipsnį 2 dalimi ir ją išdėstyti taip:

„2. Viešosios informacijos rengėjai ir skleidėjai, bendradarbiaudami su kompetentingomis valstybės ir savivaldybių institucijomis ir įstaigomis, užtikrina, kad skleidžiama viešoji informacija palaipsniui taptų vis labiau prieinama neįgaliesiems. LRT televizijos programas pritaiko klausos ir regos negalią turintiems asmenims Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos įstatyme nustatyta tvarka ir sąlygomis. Kiti audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai skleidžiamą viešąją informaciją neįgaliesiems pritaiko vadovaudamiesi Vyriausybės įgaliotos institucijos patvirtintu informacinio prieinamumo neįgaliesiems gerinimo veiksmų planu. Kaip įgyvendinamas šis planas, prižiūri Komisija.“

3. 34 straipsnio 2–6 dalis laikyti atitinkamai 3–7 dalimis.

11 straipsnis. 34¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„34¹ straipsnis. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo laisvė ir apribojimai

1. Lietuvos Respublikoje laiduojamas laisvas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų priėmimas iš Europos Sąjungos valstybių narių, Europos ekonominės erdvės valstybių ir Europos Tarybos konvenciją dėl televizijos be sienų ratifikavusių Europos valstybių.

2. Ne iš Europos Sąjungos valstybių narių, Europos ekonominės erdvės valstybių ir kitų Europos Tarybos konvenciją dėl televizijos be sienų ratifikavusių Europos valstybių teikiamas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, radijo ir (ar) televizijos programas ir (ar) atskiras programas leidžiama transliuoti ir retransliuoti, platinti internete ar laikyti kataloguose Lietuvos Respublikoje nepažeidžiant šio ir kitų įstatymų nuostatų.

3. Iš Europos Sąjungos valstybių narių, Europos ekonominės erdvės valstybių teikiamų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, transliuojamų, retransliuojamų arba internete platinamų televizijos programų ar atskirų programų, kai perduodama tik atskira programa, ar užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų kataloguose esančių programų laisvas priėmimas (retransliavimas ir kitoks platinimas ar skleidimas) Lietuvos Respublikoje laikinai sustabdomas, kai:

1) šios programos akivaizdžiai, rimtai ir sunkiai pažeidžia šio įstatymo 17 straipsnio, 19 straipsnio 1 dalies 3, 4 ar 5 punkto reikalavimus po to, kai buvo nustatytos visos šios sąlygos:

a) toks pažeidimas per paskutinius 12 mėnesių buvo padarytas bent du kartus;

b) Komisija raštu pranešė audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjui, jurisdikciją turinčios Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominės erdvės valstybės atsakingai institucijai ir Europos Komisijai apie įtariamus pažeidimus ir apie priemones, kurių Komisija ketina imtis, jeigu tokie pažeidimai pasikartos;

c) Komisija audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjui suteikė teisę duoti paaiškinimus ir būti išklaustam dėl įtariamų pažeidimų ir priemonių, kurių ji ketina imtis, jeigu tokie pažeidimai pasikartos;

d) konsultuojantis su jurisdikciją turinčios Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominės erdvės valstybės atsakinga institucija ir Europos Komisija nepavyksta susitarti abipusiu sutarimu per vieną mėnesį nuo šio punkto b papunktyje nurodyto pranešimo gavimo Europos Komisijoje dienos;

2) šios programos akivaizdžiai, rimtai ir sunkiai pažeidžia šio įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkto reikalavimus po to, kai buvo nustatytos visos šios sąlygos:

a) toks pažeidimas per paskutinius 12 mėnesių jau buvo padarytas;

b) Komisija pranešė audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjui, jurisdikciją turinčios Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominės erdvės valstybės atsakingai institucijai ir Europos Komisijai apie įtariamą pažeidimą ir apie priemones, kurių Komisija ketina imtis, jeigu toks pažeidimas pasikartos;

c) Komisija audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjui suteikė teisę duoti paaiškinimus ir būti išklausytam dėl įtariamo pažeidimo ir priemonių, kurių ji ketina imtis, jeigu toks pažeidimas pasikartos;

d) Komisija gavo iš nacionalinį saugumą užtikrinančios ar kitos kompetentingos institucijos informaciją, kurią įvertinusi nustatė, kad įtariamasis pažeidimas kenkia ar kelia rimtą ir didelį pavojų visuomenės saugumui, įskaitant nacionalinio saugumo ir gynybos užtikrinimą.

4. Skubiu atveju, ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo įtariamo pažeidimo dienos, Komisija gali taikyti šio straipsnio 3 dalyje nurodytas priemones – laikinai sustabdyti laisvą programų priėmimą Lietuvos Respublikoje ir nesilaikydama šio straipsnio 3 dalies 2 punkto a, b ir c papunkčiuose nurodytų sąlygų. Tokiu atveju Komisija apie taikomas priemones turi kuo greičiau pranešti Europos Komisijai ir Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominės erdvės valstybės, kurios jurisdikcijai priklauso audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas, atsakingai institucijai, taip pat nurodyti priežastis, kodėl Komisija mano, kad tai yra skubus atvejis. Šios dalies reikalavimai taikomi tik imantis priemonių prieš audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėją, kuris priklauso Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominės erdvės valstybės jurisdikcijai.

5. Tais atvejais, kai Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatyti griežtesni ar išsamesni audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikimo reikalavimai, negu nustatyti Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvoje, o kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominės erdvės valstybės jurisdikcijai priklausančios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas teikia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugą, kurios visa ar didžioji dalis skirta Lietuvos Respublikos teritorijai, Komisija kreipiasi į jurisdikciją turinčios Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominės erdvės valstybės atsakingą instituciją, kad būtų pasiektas abi valstybes tenkinantis bet kokios iškeltos problemos sprendimas. Tais atvejais, kai Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausančios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas teikia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugą, kurios visa ar didžioji dalis skirta kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominės erdvės valstybės teritorijai, nesilaikydamas tos valstybės teisės aktuose nustatytų griežtesnių ar išsamesnių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikimo reikalavimų, negu nustatyti Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvoje, ir gavusi tos valstybės kompetentingos institucijos pagrįstą prašymą, Komisija kreipiasi į audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėją su prašymu laikytis atitinkamos valstybės nustatytų audiovizualinės žiniasklaidos

paslaugos teikimo reikalavimų. Ne vėliau kaip per du mėnesius nuo prašymo gavimo dienos Komisija informuoja prašymą pateikusios valstybės kompetentingą instituciją ir Europos Komisiją apie pasiektus prašyme iškeltos problemos sprendimo rezultatus.

6. Jeigu Komisija nustato, kad šio straipsnio 5 dalyje nurodytu atveju iškeltai problemai spręsti pasiektų rezultatų nepakanka, o audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas, kurio teikiama audiovizualinės žiniasklaidos paslauga pažeidžia Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimus, įsisteigė kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominės erdvės valstybės jurisdikcijai priklausančioje valstybėje, siekdamas išvengti griežtesnių nurodytoms sritims keliamų reikalavimų, negu nustatyti Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvoje, taikomų Lietuvos Respublikoje įsisteigusiems audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjams, Komisija turi teisę nustatyti tam audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjui galimas taikyti objektyviai būtinas, taikomas nediskriminuojant ir proporcingas tikslams, kurių siekiama, tinkamas priemonės ir jų imtis.

7. Komisija taiko šio straipsnio 6 dalyje nurodytas priemones tik esant visoms šioms aplinkybėms:

1) Komisija yra pranešusi Europos Komisijai ir Europos Sąjungos valstybei narei, kurioje įsisteigęs audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjas, apie ketinimą imtis šio straipsnio 6 dalyje nurodytų priemonių, nurodydama priežastis, kuriomis ji grindžia savo vertinimą;

2) Komisija audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjui suteikė teisę duoti paaiškinimus ir būti išklausytam dėl įtariamų pažeidimų ir priemonių, kurių ji ketina imtis;

3) Europos Komisija nusprendžia, kad numatytos taikyti priemonės suderintos su Europos Sąjungos teise ir kad vertinimai, kuriuos Komisija atliko pagal šio straipsnio 5 ir 6 dalis imdamasi šių priemonių, yra tinkamai pagrįsti.

8. Jeigu Europos Komisija nusprendžia, kad priemonės nesuderinamos su Europos Sąjungos teise, Komisija neturi teisės imtis pasiūlytų priemonių.

9. Iš ne Europos Sąjungos valstybių narių, Europos ekonominės erdvės valstybių ir kitų Europos Tarybos konvenciją dėl televizijos be sienų ratifikavusių Europos valstybių teikiamų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, transliuojamų ar retransliuojamų arba internete platinamų televizijos programų ir (ar) atskirų programų, kai perduodama tik atskira programa, ar katalogų laisvas priėmimas Lietuvos Respublikoje gali būti sustabdytas Komisijos sprendimu, jeigu tokios valstybių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, televizijos programos ir (ar) atskiros programos, ir (ar) katalogai pažeidžia šio įstatymo 17 straipsnio arba 19 straipsnio 1 dalies reikalavimus. Komisija savo sprendime nurodo, kokios priemonės ir nuo kada bus taikomos, siekiant sustabdyti minėtų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, televizijos programų ir (ar) atskirų programų, ir (ar) katalogų priėmimą Lietuvos Respublikos teritorijoje. Numatomos taikyti priemonės ir jų taikymo

terminai turi būti proporcingi padarytiems pažeidimams, o taikoma priemonė turi būti parinkta atsižvelgiant į subjektą, kuriam ji taikoma, ir viešosios informacijos skleidimo būdą.

10. Pagal šio straipsnio 9 dalį priimtas Komisijos sprendimas dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, televizijos programų ir (ar) atskirų programų, ir (ar) katalogų priėmimo sustabdymo Lietuvos Respublikos teritorijoje ilgiau kaip 72 valandoms gali būti priimamas tik gavus Vilniaus apygardos administracinio teismo sankciją.

11. Komisija Europos Tarybos konvencijos dėl televizijos be sienų objektu esančius pažeidimus sprendžia šioje konvencijoje nustatyta tvarka. Kai įtariamas pažeidimas nėra reguliuojamas Europos Tarybos konvencijos dėl televizijos be sienų, laisvas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų priėmimas iš Europos Tarybos konvenciją dėl televizijos be sienų ratifikavusių valstybių stabdomas šio straipsnio 9 ir 10 dalyse nustatyta tvarka ir sąlygomis.“

12 straipsnis. 34² straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 34² straipsnį.

13 straipsnis. 37 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 37 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„37 straipsnis. Europos audiovizualiniai kūriniai ir jų sklaidai keliami reikalavimai

1. Europos audiovizualiniais kūriniais (toliau – Europos kūriniai) laikomi kūriniai:

1) sukurti Lietuvos Respublikoje arba kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse ir Europos ekonominės erdvės valstybėse, kitose Europos Tarybos konvenciją dėl televizijos be sienų ratifikavusiose valstybėse, jeigu jų kūrėjai yra įsisteigę šiose valstybėse arba šių kūrinių kūrimą kontroliuoja vienas ar daugiau šiose valstybėse įsisteigusių kūrėjų, arba nurodytose valstybėse įsisteigusių kūrėjų įnašas į šių kūrinių bendro kūrimo (gamybos) išlaidas yra didesnis negu kitose (trečiosiose) valstybėse įsisteigusių kūrėjų ir viso bendro kūrimo (gamybos) nekontroliuoja vienas ar daugiau kūrėjų, įsisteigusių ne Lietuvos Respublikoje, ne Europos Sąjungos valstybėse narėse, ne Europos ekonominės erdvės valstybėse ar ne kitose Europos Tarybos konvenciją dėl televizijos be sienų ratifikavusiose valstybėse;

2) sukurti trečiosiose valstybėse, tai yra ne Europos Sąjungos valstybėse narėse, ne Europos ekonominės erdvės valstybėse ar ne kitose Europos Tarybos konvenciją dėl televizijos be sienų ratifikavusiose valstybėse, jeigu jie sukurti vienoje ar keliose trečiosiose valstybėse įsisteigusių kūrėjų arba šiems kūrėjams bendradarbiaujant su kūrėjais, įsisteigusiais vienoje ar keliose Europos Sąjungos valstybėse narėse ir Lietuvos Respublikoje, tuo atveju, jeigu Europos Sąjunga ir Lietuvos Respublika yra sudariusios su šiomis trečiosiomis valstybėmis sutartis dėl bendradarbiavimo

audiovizualinėje srityje ir jeigu šie kūriniai yra iš esmės sukurti autorių ir kūrėjų, gyvenančių vienoje ar keliose Europos valstybėse.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktai taikomi tuo atveju, jei kūriniams, sukurtiems Lietuvos Respublikoje ar Europos Sąjungos valstybėse narėse, diskriminacinės priemonės šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose numatytose šalyse netaikomos.

3. Kūriniai, kurie, remiantis šio straipsnio 1 dalies nuostatomis, neturėtų būti laikomi Europos kūriniais, bet yra sukurti remiantis dvišalėmis bendro kūrimo (gamybos) sutartimis tarp Europos Sąjungos valstybių narių arba Lietuvos Respublikos ir trečiųjų valstybių, laikomi Europos kūriniais, jeigu Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos kūrėjų įnašas sudaro didžiąją bendro kūrimo (gamybos) išlaidų dalį ir jeigu jų kūrimas (gamyba) nėra kontroliuojamas kūrėjų, įsisteigusių ne Europos Sąjungos valstybėje narėje.

4. Kūriniai, kurie, remiantis šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, neturėtų būti laikomi Europos kūriniais, bet iš esmės yra sukurti bendradarbiaujant su autoriais ir kūrėjais, gyvenančiais vienoje ar keliose Europos Sąjungos valstybėse narėse, traktuojami kaip Europos kūriniai tokiu mastu, kuris atitinka Europos Sąjungos valstybėse narėse įsisteigusių kūrėjų įnašą į šių kūrinių bendro kūrimo (gamybos) išlaidas.

5. Televizijos programų transliuotojai daugiau kaip pusę televizijos programos laiko, kuris lieka atėmus laiką, skirtą žinių, sporto, žaidimų, reklamos programoms, teleteksto paslaugoms ir teleparduotuvei, kai tai įmanoma, turi skirti Europos kūriniais ir ne mažiau kaip 10 procentų televizijos programos laiko, kuris lieka atėmus laiką, skirtą žinių, sporto, žaidimų, reklamos programoms, teleteksto paslaugoms ir teleparduotuvei, kai tai įmanoma, turi skirti Europos kūriniais, sukurtiems nepriklausomų kūrėjų ne anksčiau kaip per pastaruosius 5 metus. Šios dalies reikalavimai netaikomi vietinėms televizijos programoms.

6. Užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai užtikrina, kad ne mažiau kaip pusę programų užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų kataloge būtų Europos kūriniai. Šios dalies reikalavimai netaikomi tiems audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjams, kurių apyvarta yra maža arba kurių auditorija yra nedidelė.

7. Komisija kas dvejus metus pateikia Europos Komisijai ataskaitas, kaip įgyvendintos šio straipsnio 5 ir 6 dalių nuostatos.“

14 straipsnis. 38 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 38 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„38 straipsnis. Visuomenei reikšmingų įvykių prieiga ir kiti radijo ir televizijos programoms keliami reikalavimai

1. Televizijos programų transliuotojai savo reguliariai transliuojamose programose turi teisę laisvai rengti ir rodyti trumpus (ne ilgesnius kaip 90 sekundžių) naujienų pranešimus apie visuomenei reikšmingus Lietuvos ir kitų šalių įvykius, apie kuriuos teikti informaciją visuomenei kiti televizijos programų transliuotojai yra įsigiję išimtinę teisę. Trumpi naujienų pranešimai turi būti transliuojami ne anksčiau kaip pasibaigus tiesioginei visuomenei reikšmingo įvykio transliacijai. Televizijos programų transliuotojai nemoka už trumpų naujienų pranešimų transliavimą televizijos programų transliuotojams, kurie yra įsigiję išimtinę teisę teikti informaciją apie visuomenei reikšmingą įvykį, išskyrus atvejus, kai prieigos prie visuomenei reikšmingų įvykių suteikimas pareikalauja papildomų sąnaudų iš prieigą suteikiančio televizijos programų transliuotojo. Užmokestis už prieigos prie visuomenei reikšmingų įvykių suteikimą negali būti didesnis už papildomas sąnaudas, tiesiogiai patirtas teikiant prieigą.

2. Visi Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje įsisteigę televizijos programų transliuotojai, norintys parengti trumpus naujienų pranešimus, sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis turi teisę į prieigą prie visuomenei reikšmingų įvykių, kurie išskirtinėmis teisėmis transliuojami Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausančio audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjo.

3. Jeigu kitas televizijos programų transliuotojas, įsisteigęs toje pačioje valstybėje narėje kaip ir prieigos prie visuomenei reikšmingų įvykių prašantis televizijos programų transliuotojas, įsigijo išskirtinių teisių, susijusių su tam tikru visuomenei reikšmingu įvykiu, prieigos turi būti prašoma iš šio televizijos programų transliuotojo.

4. Prieiga prie visuomenei reikšmingų įvykių turi būti garantuojama leidžiant televizijos programų transliuotojams laisvai pasirinkti trumpus naujienų pranešimus iš perduodančio televizijos programų transliuotojo signalo ir, išskyrus atvejus, kai to neįmanoma atlikti dėl praktinių priežasčių, nurodant bent jų šaltinį.

5. Trumpi naujienų pranešimai gali būti naudojami tik bendro pobūdžio žinių programose, o teikiant užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas naudojami tik tuo atveju, jeigu tą pačią programą netiesioginio transliavimo forma siūlo tas pats audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjas.

6. Transliuojant televizijos programas, skirtas visuomenei reikšmingiems įvykiams, laikomasi šių reikalavimų:

1) Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausančios televizijos programų transliuotojai, įsigiję išimtinę teisę transliuoti programas, skirtas Lietuvoje ar už jos ribų vykstantiems visuomenei reikšmingiems įvykiams, turi visuomenei reikšmingus įvykius tiesiogiai arba netiesiogiai transliuoti tik nekodotuose ir visuomenei be jokio užmokesčio transliuojamose nacionalinėse televizijos programose, siunčiamose bet kokių technologinių formų televizijos

tinklais ir priimamose teritorijoje, kurioje gyvena daugiau kaip 60 procentų Lietuvos Respublikos gyventojų. Netiesioginės visuomenei reikšmingų įvykių transliacijos turi būti rodomos ne vėliau kaip per 24 valandas nuo visuomenei reikšmingo įvykio pabaigos;

2) išskirtines viso ar dalies visuomenei reikšmingo įvykio transliacijos teises turintis Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausantis televizijos transliuotojas, negalintis užtikrinti šios dalies 1 punkte nustatytų sąlygų, privalo per protingą terminą iki visuomenei reikšmingo įvykio imtis visų įmanomų priemonių tokias teises perleisti kitam televizijos transliuotojui, kad būtų užtikrinta šio įvykio transliacija pagal šios dalies 1 punkte nustatytas sąlygas;

3) Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausantys televizijos programų transliuotojai negali naudotis išimtinėmis teisėmis transliuoti programas, skirtas Lietuvoje ar už jos ribų vykstantiems visuomenei reikšmingiems įvykiams, tokiu būdu, kad didžioji kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, Europos ekonominės erdvės valstybėje ar kitoje Europos Tarybos konvenciją dėl televizijos be sienų ratifikavusioje valstybėje gyvenančių žmonių dalis netektų galimybės stebėti Lietuvoje ar už jos ribų vykstančių įvykių, kurie šios valstybės teisės aktais įteisinti kaip visuomenei reikšmingi. Programos apie šiuos įvykius transliuojamos laikantis toje valstybėje nustatytos transliavimo tvarkos;

4) Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausantys televizijos programų transliuotojai negali naudotis po 1997 m. liepos 30 d. nusipirktomis išskirtinėmis teisėmis taip, kad didžioji kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominės erdvės valstybės gyventojų dalis nebegalėtų nemokamai stebėti tos Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominės erdvės valstybės visų ar dalies tiesiogiai transliuojamų visuomenei reikšmingų įvykių arba dėl objektyvių priežasčių taip būtų geriau visuomenės labui, visų ar dalies vėliau transliuojamų nemokamų televizijos įrašų, kuriuos kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominės erdvės valstybės laiko reikšmingais visuomenei.

7. Komisijos parengtą Lietuvos Respublikos visuomenei reikšmingų įvykių sąrašą tvirtina Vyriausybė jos įgaliotos institucijos teikimu.

8. Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausantys audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai kinematografinius kūrinius turi perduoti tuo laikotarpiu, dėl kurio buvo susitarta su teisių turėtojais.

9. Radijo ir (ar) televizijos programoje ne rečiau kaip vieną kartą per valandą turi būti skelbiamas transliuojamos ar retransliuojamos radijo ir (ar) televizijos programos pavadinimas. Jeigu radijo ir (ar) televizijos programos trukmė yra trumpesnė kaip viena valanda, tokios radijo ir (ar) televizijos programos pavadinimas skelbiamas jos pabaigoje.

10. Kiti reikalavimai, keliami radijo ir (ar) televizijos programoms, nustatyti šiame įstatyme, Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos įstatyme, kituose įstatymuose, taip pat radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojams išduotose licencijose.“

15 straipsnis. 39 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 39 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„39 straipsnis. Reklamai ir komerciniams audiovizualiniams pranešimams keliami reikalavimai

1. Reklama, komerciniai audiovizualiniai pranešimai turi būti padorūs, teisingi ir aiškiai atpažįstami. Paslėpta reklama, paslėpti komerciniai audiovizualiniai pranešimai draudžiami.

2. Visuomenės informavimo priemonėse draudžiami reklama ir komerciniai audiovizualiniai pranešimai, kuriuose:

- 1) naudojamos pasąmonę veikiančios technologijos;
- 2) klaidinamas vartotojas ir (ar) jam kenkiama;
- 3) žeminamas žmogaus orumas;
- 4) diskriminuojama ar skatinama diskriminuoti dėl amžiaus, lyties, lytinės orientacijos, etninės priklausomybės, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, negalios, tikėjimo, įsitikinimų, pažiūrų ar religijos;
- 5) skatinamas sveikatai ar saugai pavojingas elgesys, taip pat aplinkos apsaugai ypač žalingas elgesys;
- 6) reklamuojami tabako gaminiai, elektroninės cigaretės ir (ar) jų pildyklės, taip pat rūkomieji žoliniai gaminiai, kaip jie apibrėžti Lietuvos Respublikos tabako, tabako gaminių ir su jais susijusių gaminių kontrolės įstatyme;
- 7) reklamuojami alkoholio produktai, kaip jie apibrėžti Lietuvos Respublikos alkoholio kontrolės įstatyme;
- 8) reklamuojami tik su receptu įsigijami vaistiniai preparatai, kaip jie apibrėžti Lietuvos Respublikos farmacijos įstatyme, ar gydytojų skiriamo gydymo paslaugos, išskyrus specialius leidinius ar specialias visuomenės informavimo priemones;

***Pastaba.** 2 dalies 8 punkto nuostatos netaikomos televizijos programų transliuotojams, iki įstatymo (Nr. XII-557) įsigaliojimo (2013-11-07) įsigijusiems išimtinės teisės transliuoti programas, skirtas Lietuvoje ar už jos ribų vykstantiems visuomenei reikšmingiems įvykiams, iki sutarčių dėl šių įvykių transliavimo pabaigos, bet ne ilgiau kaip 2 metus nuo visuomenei reikšmingų įvykių sąrašo ir šių įvykių transliavimo sąlygų paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

9) daromas neigiamas poveikis nepilnamečių psichikos sveikatai, fiziniam, protiniam ar doroviniam vystymuisi, kaip tai nustatyta Nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatyme.

3. Reklamos, komercinių audiovizualinių pranešimų užsakovai neturi teisės daryti įtakos viešosios informacijos turiniui, išskyrus jų pačių užsakomos reklamos, komercinio audiovizualinio pranešimo turinį.

4. Asmenys, reguliariai vedantys žinių programas, negali dalyvauti nei reklamoje, nei komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose, nei jų įgarsinti.

5. Televizijos reklamai, anonsui, teleparduotuvei ir televitrinai keliami šie reikalavimai:

1) televizijos reklama ir teleparduotuvė turi būti padoringa, neklaidinančios, aiškiai atpažįstamos ir atskirtos nuo programos turinio garsinėmis ir (ar) optinėmis, ir (ar) erdvinėmis priemonėmis. Televizijos reklama ir teleparduotuvė gali būti įterpiamos į programas tik šiame straipsnyje nustatytais atvejais ir tvarka, nepakenkiant atskiros programos vientisumui, atsižvelgiant į natūralias programos pertraukas, programos trukmę ir pobūdį ir nepažeidžiant programos turtinių teisių turėtojų teisių;

Pastaba. 5 dalies 1 punkto nuostatos netaikomos televizijos programų transliuotojams, iki įstatymo (Nr. XII-557) įsigaliojimo (2013-11-07) įsigijusiems išimtinės teisės transliuoti programas, skirtas Lietuvoje ar už jos ribų vykstantiems visuomenei reikšmingiems įvykiams, iki sutarčių dėl šių įvykių transliavimo pabaigos, bet ne ilgiau kaip 2 metus nuo visuomenei reikšmingų įvykių sąrašo ir šių įvykių transliavimo sąlygų paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

2) televizijos reklama, anonsas ar teleparduotuvė negali būti įterpiami į transliuojamas religines apeigas ir religinio pobūdžio programas;

3) televizijos reklama ir teleparduotuvė turi būti įterpiamos į programas sugrupuotos, ne mažiau kaip po dvi televizijos reklamas ir (ar) teleparduotuves viename intarpe. Sporto renginių transliavimo metu šios dalies 6 punkte nustatyta tvarka arba kitais Komisijos nustatytais išimtiniais atvejais į programas gali būti įterpiama viena televizijos reklama ar viena teleparduotuvė;

4) televizijos reklamos, teleparduotuvės intarpams skirtas suminis laikas turi sudaryti ne daugiau kaip 20 procentų laiko nuo 6 iki 18 valandos ir ne daugiau kaip 20 procentų nuo 18 iki 24 valandos. Šis punktas netaikomas paties televizijos programų transliuotojo arba kitų tai pačiai transliuotojų grupei priklausančių subjektų transliuojamų programų ir su jomis tiesiogiai susijusių pagalbinių produktų anonsams, rėmimo pranešimams, prekų rodymui ir neutraliems kadrams, kurie naudojami tarp redakcinio turinio ir televizijos reklamos ar teleparduotuvės intarpų bei tarp atskirų intarpų;

5) televitrinos mažiausia nepertraukiama trukmė turi būti ne trumpesnė kaip 15 minučių. Per dieną gali būti transliuojamos ne daugiau kaip 8 televitrinos, o jų bendra trukmė neturi viršyti trijų valandų per dieną. Televitrinos turi būti aiškiai atskiriamos optinėmis ir erdvinėmis priemonėmis nuo kitų programų;

6) sporto ar kitų renginių, kuriuose daromos natūralios pertraukos, transliavimo metu televizijos reklamos ir (ar) teleparduotuvės intarpai turi būti rodomi tik per minėtų renginių natūralias pertraukas;

7) transliuojant televizijos filmus (išskyrus kelių serijų filmus, serialus ir dokumentinius filmus), kinematografijos kūrinius ir žinių programas televizijos reklama ir (ar) teleparduotuvė gali būti rodomos vieną kartą per programoje nustatytą ne trumpesnę kaip 30 minučių laikotarpį;

8) transliuojant vaikams skirtas programas, televizijos reklama gali būti rodomos vieną kartą per kiekvieną programoje nustatytą ne trumpesnę kaip 30 minučių laikotarpį, jeigu numatoma jos trukmė yra ilgesnė kaip 30 minučių. Teleparduotuvė negali būti įterpiama į vaikams skirtas programas;

9) įterpti televizijos reklamą ir (ar) teleparduotuvę į retransliuojamas televizijos programas ar atskiras programas draudžiama;

10) vaistinių preparatų teleparduotuvės, taip pat gydytojų skiriamo gydymo paslaugų teleparduotuvės yra draudžiamos.

6. Televizijos reklamai taikomi ir kituose teisės aktuose nustatyti reklamos ir jos skleidimo reikalavimai.

7. Kaip laikomasi šio ir kitų įstatymų nustatytų reikalavimų reklamai ir komerciniams audiovizualiniams pranešimams, kontroliuoja Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, kitos Lietuvos Respublikos reklamos įstatyme ir kituose įstatymuose nurodytos reklamos priežiūros institucijos ir Komisija, bendradarbiaudamos su kitomis šiame įstatyme nurodytomis viešosios informacijos rengėjų ir (ar) skleidėjų veiklos reglamentavimo ir savitvarkos institucijomis ir reklamos savitvarkos institucijomis.

8. Šio įstatymo nuostatos, išskyrus šio įstatymo 37 straipsnio 5 dalyje ir šio straipsnio 5 dalies 1, 3 punktuose nurodytus atvejus, *mutatis mutandis* taikomos televizijos programoms, skirtoms tik televizijos reklamai ir teleparduotuvėms, taip pat televizijos programoms, skirtoms tik savireklamai.

9. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai ar jų asociacijos turi priimti elgesio (etikos) kodeksus dėl netinkamų komercinių audiovizualinių pranešimų, kurie įterpiami į vaikams skirtas programas arba yra įtraukti į tokias programas, apie maisto produktus ir gėrimus, kurių sudėtyje yra maistinių medžiagų ir maistiniu arba fiziologiniu poveikiu pasižyminčių medžiagų, ypač riebalų, riebalų rūgščių transizomerų, druskos arba natrio ir cukraus, kuriuos rekomenduojama vartoti saikingai. Šiais elgesio (etikos) kodeksais turi būti siekiama veiksmingai sumažinti galimybę vaikams pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie nurodytus maisto produktus ir gėrimus nustatant, kad komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose nebūtų pabrėžiamos teigiamos minėtų maisto produktų ir gėrimų maistingumo savybės. Elgesio (etikos) kodeksai priimami ir įsipareigojama jų laikytis šio įstatymo 43 straipsnio 4 ir 6 dalyse nustatyta tvarka. Nuostatos dėl netinkamų komercinių audiovizualinių pranešimų gali būti įtrauktos į Kodeksą. Kai audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai nepriima šioje dalyje numatytų kodeksų arba

neįsipareigoja jų laikytis, arba Komisija nustato, kad pasirinkti kodeksai arba jų dalys nėra pakankamai veiksmingi, Komisija nustato privalomus tokių komercinių audiovizualinių pranešimų skleidimo reikalavimus.

10. Reikalavimus, keliamus politinei reklamai, jos žymėjimo ir skleidimo visuomenės informavimo priemonėse tvarką nustato Lietuvos Respublikos politinių kampanijų finansavimo ir finansavimo kontrolės įstatymas ir kiti teisės aktai.

11. Atsakomybės už klaidinančios ir neleidžiamos lyginamosios reklamos naudojimo ypatumus ir jos taikymo tvarką nustato Reklamos įstatymas.“

16 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 40 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„40 straipsnis. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, radijo programų ir (ar) atskirų programų rėmimas

1. Remiamos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, radijo programos ir (ar) atskiros programos turi atitikti šiuos reikalavimus:

1) jokiais aplinkybėmis jų turinio, o radijo ir (ar) televizijos programų transliavimo metu – jų transliavimo laiko, negalima tvarkyti taip, kad būtų daromas poveikis audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos teikėjui ir radijo programų transliuotojui redakcinei atsakomybei ir nepriklausomumui;

2) jose negali būti tiesiogiai skatinama pirkti ar nuomoti prekes ar paslaugas, ypač darant specialias reklamines nuorodas į šias prekes ar paslaugas;

3) vartotojai turi būti aiškiai informuojami apie esamą rėmimo susitarimą. Programos pradžioje, jos metu ir (ar) pabaigoje tinkamu būdu pateikiant rėmėjo pavardę (pavadinimą), logotipą ir (ar) kitą ženklą, pavyzdžiui, nuorodą į jo produktą (produktus) ar paslaugą (paslaugas) arba jų skiriamąjį ženklą, būtina aiškiai parodyti, kad programa yra remiama.

2. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, radijo programų ir (ar) atskirų programų negali remti asmenys, kurių pagrindinė veikla yra tabako gaminių, elektroninių cigarečių ir (ar) jų pildyklių gamyba ir (ar) pardavimas.

3. Jeigu asmenys, kurių veikla apima vaistinių preparatų gamybą arba pardavimą ar gydymo paslaugų teikimą, remia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, radijo programas ir (ar) atskiras programas, jose gali būti paskelbiamas rėmėjo pavadinimas (logotipas) ar kitas jo įvaizdžio ženklas, tačiau negalima reklamuoti konkrečių vaistinių preparatų, kurie įsigijami tik su receptu, ar gydytojų skiriamo gydymo paslaugų.

4. Žinių programos negali būti remiamos.“

17 straipsnis. 40¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 40¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„40¹ straipsnis. Prekių rodymui programose keliami reikalavimai

1. Prekių rodymas programose turi atitikti visus šiuos reikalavimus:

1) jokiais aplinkybėmis negalima daryti įtakos programos turiniui, programų pateikimui pagal jų tvarkaraštį ar programų pateikimui kataloge, audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjo redakcinei atsakomybei ir nepriklausomumui;

2) programose negali būti tiesiogiai skatinama pirkti ar nuomotį prekes ar paslaugas, ypač darant specialias reklamines nuorodas į šias prekes ar paslaugas;

3) programose negali būti nepagrįstai didinama galimybė pastebėti konkretų produktą;

4) žiūrovai turi būti aiškiai informuojami apie prekių rodymą. Kad žiūrovas nebūtų klaidinamas, apie prekių rodymą turi būti aiškiai informuojama programos pradžioje ir pabaigoje, taip pat atnaujinus programos rodymą po į ją įsiterpusios reklamos.

Pastaba. 40¹ straipsnio 1 dalies 4 punktą taikomas ne audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjo arba su juo susijusios bendrovės sukurtoms arba užsakytomis sukurti programoms nuo 2012 m. gruodžio 31 d. (Nr. [XI-1453](#)).

2. Programose draudžiama rodyti šias prekes ir (ar) paslaugas:

1) tabako gaminius, elektronines cigaretes ir (ar) jų pildykles arba asmenų, kurių pagrindinė veikla yra tabako gaminių, elektroninių cigarečių ir (ar) jų pildyklių gamyba arba pardavimas, gaminamus produktus;

2) konkrečius tik su receptu įsigijamus vaistinius preparatus ar gydytojo skiriamo gydymo paslaugas.

3. Prekių rodymas draudžiamas:

1) žinių programose;

2) vaikams skirtose programose;

3) religinio pobūdžio programose;

4) specialiose vartotojų teisių apsaugai skirtose programose.“

18 straipsnis. Trečiojo skirsnio pavadinimo pakeitimas

Pakeisti trečiojo skirsnio pavadinimą:

„TREČIASIS SKIRSNIS**DALIJIMOSI VAIZDO MEDŽIAGA PLATFORMŲ PASLAUGŲ REGLAMENTAVIMAS“****19 straipsnis. Papildymas 40² straipsniu**

Papildyti 40² straipsniu:

„40² straipsnis. Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausantys dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai

1. Dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas yra laikomas priklausančiu Lietuvos Respublikos jurisdikcijai, jeigu:

1) jis dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo tikslais yra įsisteigęs Lietuvos Respublikoje;

2) jis dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo tikslais nėra įsisteigęs Lietuvos Respublikoje, bet turi patronuojančiąją įmonę (t. y. įmonę, kuri kontroliuoja vieną ar daugiau patronuojamųjų įmonių) arba patronuojamąją įmonę (t. y. įmonę, kurią kontroliuoja patronuojančioji įmonė, įskaitant visas pagrindinės patronuojančiosios įmonės patronuojamąsias įmones), kuri yra įsisteigusi Lietuvos Respublikoje, arba priklauso įmonių grupei (t. y. patronuojančiajai įmonei, visoms jos patronuojamosioms įmonėms ir visoms kitoms su jomis ekonominiais ir teisiniais organizaciniais ryšiais susijusioms įmonėms) ir kita tos įmonių grupės įmonė yra įsisteigusi Lietuvos Respublikoje. Jeigu patronuojančioji įmonė, patronuojamoji įmonė arba kitos įmonių grupei priklausančios įmonės visos yra įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas laikomas įsisteigusiu Lietuvos Respublikoje, jeigu joje yra įsisteigusi jo patronuojančioji įmonė, arba (jeigu patronuojančioji įmonė Lietuvos Respublikoje neįsteigta) Lietuvos Respublikoje yra įsisteigusi jo patronuojamoji įmonė, arba (jeigu patronuojamoji įmonė Lietuvos Respublikoje neįsteigta), Lietuvos Respublikoje yra įsisteigusi kita įmonių grupei priklausanči įmonė. Jeigu yra kelios patronuojamosios įmonės ir jos visos yra įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas laikomas įsisteigusiu Lietuvos Respublikoje, jeigu joje viena iš patronuojamųjų įmonių pirmiausia pradėjo savo veiklą ir palaiko nuolatinius ir veiksmingus ryšius su Lietuvos Respublika. Jeigu yra kelios kitos įmonių grupei priklausančios įmonės ir jos visos yra įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas laikomas įsisteigusiu Lietuvos Respublikoje, jeigu joje viena iš šių įmonių pirmiausia pradėjo savo veiklą ir palaiko nuolatinius ir veiksmingus ryšius su Lietuvos Respublika.

2. Pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausančiam dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjui taikomi 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) 3 straipsnis ir 12–15 straipsniai (OL 2004 m. specialusis leidimas, 13 skyrius, 25 tomas, p. 399).

3. Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausantys dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjai, prieš pradėdami šią veiklą, privalo Komisijos nustatyta tvarka pranešti Komisijai apie planuojamas teikti dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugas. Komisija sudaro ir nuolat

atnaujina Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausančių dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų sąrašą, kuriame nurodoma, kuriais kriterijais, išdėstytais šio straipsnio 1 dalyje, grindžiama jų jurisdikcija. Šį sąrašą su nuolat atnaujinamais duomenimis Komisija perduoda Europos Komisijai.

4. Jeigu Lietuvos Respublika ir kita valstybė nesutaria, kurios valstybės jurisdikcijai priklauso dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjas, Komisija apie tai praneša Europos Komisijai.

5. Kai audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjas, elektroninio leidinio leidėjas savo paslaugas teikia naudodamasis dalijimosi vaizdo medžiaga platforma, už šiame įstatyme, taip pat Nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatyme nustatytų reikalavimų laikymąsi atsako jis, bet ne dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas.“

20 straipsnis. 40³ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 40³ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„40³ straipsnis. Dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugoms keliami reikalavimai

1. Dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjai privalo:

1) imtis šio įstatymo nustatytų atitinkamų priemonių, siekdami apsaugoti nepilnamečius nuo programų, naudotojų sukurtų vaizdo įrašų ir komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriuose skleidžiama Nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatyme nurodyta neigiamą poveikį nepilnamečiams daranti informacija;

2) imtis šio įstatymo nustatytų atitinkamų priemonių, siekdami apsaugoti visuomenę nuo programų, naudotojų sukurtų vaizdo įrašų ir komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriuose skleidžiama šio įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 1–4 punktuose nurodyta informacija;

3) laikytis šio įstatymo 39 straipsnio reikalavimų dėl komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriais dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai užsako patys ar skleidžia savo iniciatyva, taip pat imtis šio įstatymo nustatytų atitinkamų priemonių, susijusių su šio straipsnio reikalavimų laikymusi, dėl tų komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriais dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai neprekiauja, kurių neparduoda ar netvarko;

4) aiškiai informuoti programų ir naudotojų sukurtų vaizdo įrašų naudotojus apie šiose programose ir vaizdo įrašuose skleidžiamus komercinius audiovizualinius pranešimus, kai apie juos yra deklaruota pagal šio straipsnio 2 dalies 3 punktą arba paslaugos teikėjas apie šiuos pranešimus žino;

5) laikytis savo arba kitų dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjo priimto elgesio (etikos) kodekso dėl netinkamų komercinių audiovizualinių pranešimų, kurie įterpiami į

vaikams skirtas programos arba yra įtraukti į tokias programas, apie maisto produktus ir gėrimus, kurių sudėtyje yra maistinių medžiagų ir maistiniu arba fiziologiniu poveikiu pasižyminčių medžiagų, ypač riebalų, riebalų rūgščių transizomerų, druskos arba natrio ir cukraus, kuriuos rekomenduojama vartoti saikingai. Šiais elgesio (etikos) kodeksais turi būti siekiama veiksmingai sumažinti galimybę vaikams pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie nurodytus maisto produktus ir gėrimus nustatant, kad komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose nebūtų pabrėžiamos teigiamos minėtų maisto produktų ir gėrimų maistingumo savybės. Elgesio (etikos) kodeksai priimami šio įstatymo 43 straipsnio 4 nustatyta tvarka.

2. Dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjai pasirinktinai taiko šias priemones:

1) įtraukia į dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo sąlygas šio straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punktuose nurodytus reikalavimus ir juos taiko;

2) įtraukia į dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo sąlygas šio įstatymo 39 straipsnio reikalavimus komerciniams audiovizualiniams pranešimams, kuriais dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai neprekiauja, kurių jie neparduoda ir netvarko, ir juos taiko;

3) turi naudotojų sukurtus vaizdo įrašus įkeliantiems naudotojams skirtą funkciją, leidžiančią deklaruoti, kiek jiems žinoma arba, kaip pagrįstai galima manyti, jie turi žinoti, ar tokiuose vaizdo įrašuose esama komercinių audiovizualinių pranešimų;

4) sukuria ir taiko skaidrius ir paprastus naudoti mechanizmus, kuriais naudodamiesi dalijimosi vaizdo medžiaga platformų naudotojai atitinkamam dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjui praneštų ir pažymėtų šio straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punktuose nurodytą turinį, kuris pateikiamas jo platformoje;

5) sukurti ir taikyti sistemas, kuriomis naudodamiesi dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai paaiškintų dalijimosi vaizdo medžiaga platformų naudotojams, kokį rezultatą davė šio straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodytas pranešimas ir pažymėjimas;

6) sukurti ir taikyti dalijimosi vaizdo medžiaga platformų naudotojų amžiaus tikrinimo sistemas informacijos (turinio), darančios neigiamą poveikį nepilnamečiams, atžvilgiu;

7) sukurti ir taikyti lengvas naudoti sistemas, leidžiančias dalijimosi vaizdo medžiaga platformos naudotojams reitinguoti 1 dalies 1 ar 2 punktuose nurodytą turinį;

8) numatyti galutinių naudotojų valdomas tėvų kontrolės sistemas informacijos (turinio), darančios neigiamą poveikį nepilnamečiams, atžvilgiu;

9) sukurti ir taikyti skaidrias, lengvas naudoti ir veiksmingas naudotojų skundų, pateiktų dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjui dėl šio straipsnio 2 dalies 4–8 punktuose nurodytų reikalavimų įgyvendinimo, nagrinėjimo ir sprendimo procedūras;

10) numatyti veiksmingas gebėjimo naudotis visuomenės informavimo priemonėmis priemonės bei instrumentus ir didinti naudotojų informuotumą apie šias priemones ir instrumentus.

3. Dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjai, įgyvendindami šio straipsnio 1 dalyje nurodytus tikslus, pasirenka šio straipsnio 2 dalyje numatytas priemones, atsižvelgdami į dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų teikiamų paslaugų turinio pobūdį, žalą, kurią jis gali sukelti, apsaugotinių asmenų kategorijos ypatumus, taip pat susijusias teises ir teisėtus interesus, įskaitant dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų ir naudotojų, kurie sukūrė arba įkėlė turinį, teises ir teisėtus interesus, taip pat viešąjį interesą. Šios priemonės turi būti pritaikomos ir proporcingos, atsižvelgiant į dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos apimtį ir teikiamos paslaugos pobūdį. Dėl tokių priemonių neturi būti nustatomos jokios *ex ante* kontrolės priemonės ar filtruojamas įkeliamas turinys, jei tai neatitinka Direktyvos 2000/31/EB 15 straipsnio. Siekiant apsaugoti nepilnamečius, žalingiausiam turiniui turi būti taikomos griežčiausios priemonės prieš informacijos kontrolės priemones.

4. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytiems reikalavimams ir 2 dalyje nurodytoms priemonėms įgyvendinti gali būti taikomi elgesio (etikos) kodeksai, numatyti šio įstatymo 43 straipsnio 4 dalyje.

5. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytų priemonių tinkamumą vertina Komisija jos nustatyta ir su Vyriausybės įgaliota institucija suderinta tvarka. Komisija, nustačiusi, kad dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai pasirinko netinkamas priemones arba kad taikomi elgesio (etikos) kodeksai arba jų dalys nėra pakankamai veiksmingi, įpareigoja šių paslaugų teikėjus taikyti konkrečias šio straipsnio 2 dalyje nurodytas priemones ar jų įgyvendinimo būdus.“

21 straipsnis. 40⁴ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 40⁴ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„40⁴ straipsnis. Dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų atsakomybė ir asmens teisių apsauga

1. Dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjai už šio įstatymo 40² ir 40³ straipsnių reikalavimus atsako šio įstatymo ir Lietuvos Respublikos informacinės visuomenės paslaugų įstatymo nustatytais sąlygomis ir tvarka.

2. Asmenų ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų tarpusavio ginčai, kylantys dėl šio įstatymo 40³ straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktų, 2 dalies reikalavimų nesilaikymo, sprendžiami kreipiantis į Komisiją arba į teismą.“

22 straipsnis. 43 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 43 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„43 straipsnis. Visuomenės informavimo etika ir elgesio (etikos) kodeksai

1. Etikos normas, kurių privalo laikytis viešosios informacijos rengėjai, skleidėjai, žurnalistai, nustato Kodeksas, Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos rezoliucija „Dėl žurnalistikos etikos“, taip pat Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys, reglamentuojančios viešosios informacijos rengimą bei sklaidimą, ir šis įstatymas.

2. Kodeksą tvirtina, keičia ar pildo viešosios informacijos rengėjų ar skleidėjų organizacijų ir Visuomenės informavimo etikos asociacijos narių atstovų susirinkimas (toliau – atstovų susirinkimas). Atstovų susirinkimą šaukia, jo veiklą koordinuoja ne mažiau kaip 5 viešosios informacijos rengėjų ar skleidėjų organizacijos, veikiančios visuomenės informavimo srityje ne mažiau kaip 3 metus, bendru viešu pareiškimu. Atstovų susirinkime turi teisę dalyvauti ir visi kiti asmenys, tačiau balsavimo teisę atstovų susirinkime turi tik viešosios informacijos rengėjų ar skleidėjų organizacijų, veikiančių visuomenės informavimo srityje ne mažiau kaip 3 metus, ir Visuomenės informavimo etikos asociacijos narių atstovai. Atstovų susirinkimas vyksta ne anksčiau kaip po 30 dienų nuo šioje dalyje minėto viešo paskelbimo apie jį dienos. Atstovų susirinkimas Kodeksą tvirtina, keičia ar pildo vadovaudamasis atstovų susirinkimo darbo reglamentu. Kodeksą atstovų susirinkimą iniciavusių asmenų siūlymu atstovų susirinkimas tvirtina paprasta balsų dauguma. Kodekso arba jo pakeitimų ar papildymų projektus atstovų susirinkimą iniciavę asmenys viešai paskelbia ne mažiau kaip prieš 15 dienų iki atstovų susirinkimo dienos. Atstovų susirinkimo patvirtintas Kodeksas turi būti skelbiamas viešai Visuomenės informavimo etikos asociacijos interneto svetainėje.

3. Viešosios informacijos rengėjo ir (ar) skleidėjo vidaus elgesio (etikos) kodeksas arba taisyklės negali prieštarauti Kodekso nuostatomis. Elgesio (etikos) kodeksai arba taisyklės viešosios informacijos rengėjų ir (ar) skleidėjų turi būti skelbiami viešai.

4. Skatinant savitvarką audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo srityje, nacionaliniu ir Europos Sąjungos lygmeniu gali būti taikomi elgesio (etikos) kodeksai, kuriuos parengia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai arba jiems atstovaujančios organizacijos, prireikus bendradarbiaudami su pramonės, prekybos ar kitais sektoriais, profesinėmis ir vartotojų asociacijomis arba organizacijomis. Europos Sąjungos elgesio (etikos) kodeksais nedaromas poveikis nacionaliniams elgesio kodeksams. Jei Europos Sąjungos elgesio (etikos) kodeksus parengia Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausančios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai, jie pateikia šių kodeksų projektus ir jų pakeitimus Europos Komisijai, kuri skelbia juos viešai, nusprendama dėl atitinkamo jų matomumo užtikrinimo.

5. Šio straipsnio 4 dalyje minimi elgesio (etikos) kodeksai turi atitikti šiuos reikalavimus:

1) būti tokie, kad juos plačiai pripažintų Lietuvos Respublikos viešosios informacijos rengėjai, skleidėjai ir žurnalistai, jei kodeksas yra nacionalinio lygmens, arba Europos Sąjungos pagrindiniai suinteresuotieji subjektai, jei kodeksas yra Europos Sąjungos lygmens;

2) aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstyti savo tikslus; 3) numatyti reguliarią, skaidrią ir nepriklausomą stebėseną ir vertinimą, kaip siekiama juose iškeltų tikslų; 4) numatyti veiksmingą kodeksų nuostatų vykdymo užtikrinimą, įskaitant veiksmingas ir proporcingas sankcijas. 6. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai savanoriškai pasirenka šio straipsnio 4 dalyje nurodytus kodeksus ir viešai paskelbia, kad jų veikla atitinka šių kodeksų normas. Paslaugų teikėjams, savanoriškai pasirinkusiems elgesio (etikos) kodeksus ir deklaravusiems, kad jų veikla atitinka pasirinktą elgesio (etikos) kodeksą, deklaruoto kodekso nuostatos yra privalomos.

7. Kai Komisija nustato, kad elgesio (etikos) kodeksas arba jo dalis nėra pakankamai veiksmingi, Komisija nustato paslaugų teikėjams privalomus reikalavimus, nepažeisdama Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvos ir Europos Sąjungos teisės. Apie tokius reikalavimus Komisija nedelsdama praneša Europos Komisijai.“

23 straipsnis. 45 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 45 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„45 straipsnis. Vyriausybės įgaliotos institucijos kompetencija visuomenės informavimo srityje

1. Valstybės politiką visuomenės informavimo srityje formuoja ir jos įgyvendinimą koordinuoja Vyriausybės įgaliota institucija.

2. Vyriausybės įgaliota institucija atlieka šias funkcijas:

1) apibendrina visuomenės informavimo sritį reglamentuojančių įstatymų, kitų teisės aktų taikymo praktiką ir teikia pasiūlymus dėl įstatymų, kitų teisės aktų rengimo bei galiojančių teisės aktų pakeitimo ir papildymo;

2) bendradarbiaudama su viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų organizacijomis, rengia Vyriausybės teikiamų visuomenės informavimo srities įstatymų ir kitų teisės aktų projektus;

3) bendradarbiaudama su kitomis visuomenės informavimo srityje veikiančiomis institucijomis ir organizacijomis, įgyvendina Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių, susijusių su visuomenės informavimu, nuostatas;

4) bendradarbiaudama su viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų organizacijomis, viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų veiklos reglamentavimo ir savitvarkos institucijomis, kitomis visuomenės informavimo srityje veikiančiomis institucijomis ir organizacijomis skatina

visuomenės gebėjimo naudotis visuomenės informavimo priemonėmis ugdymo priemonės, imasi šių priemonių įgyvendinimo ir jų poveikio visuomenei periodinio vertinimo;

5) teikia informaciją ir metodinę pagalbą visuomenės informavimo klausimais;

6) organizuoja konferencijas, seminarus, praktikumus visuomenės informavimo klausimais;

7) bendradarbiauja su atitinkamomis užsienio valstybių institucijomis ir tarptautinėmis organizacijomis, veikiančiomis visuomenės informavimo srityje;

8) atlieka kitas šio ir kitų įstatymų jai pavestas funkcijas visuomenės informavimo srityje.

3. Vyriausybės įgaliota institucija turi teisę gauti iš viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų asociacijų, viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų veiklos reglamentavimo ir savitvarkos institucijų, valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų informaciją, būtiną savo funkcijoms atlikti.

4. Prie Vyriausybės įgaliotos institucijos sudaroma patariamoji institucija – Medijų taryba, kuri Vyriausybės įgaliotai institucijai teikia ekspertinę nuomonę ir rekomendacijas svarbiausiais visuomenės informavimo srities politikos formavimo, koordinavimo ir įgyvendinimo klausimais, atlieka kitas šiuo įstatymu jai pavestas funkcijas. Medijų tarybos sudėtį, sudarymo tvarką ir darbo reglamentą tvirtina Vyriausybės įgaliota institucija.“

24 straipsnis. 47 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 47 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Komisija – nepriklausoma Seimui atskaitinga Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausančių radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojų, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų veiklą reguliuojanti ir prižiūrinti, Lietuvos Respublikos teritorijoje veiklą vykdančių retransliuotojų ir kitų asmenų, teikiančių Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, veiklos priežiūrą vykdanči institucija. Komisija dalyvauja formuojant valstybės audiovizualinę politiką. Ji yra Seimo ir Vyriausybės ekspertė radijo, televizijos programų transliavimo, retransliavimo, televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų klausimais. Komisija, atlikdama savo funkcijas ir priimdama sprendimus jos kompetencijai priklausančiais klausimais, yra nepriklausoma.“

2. Pakeisti 47 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. Komisijos nariais negali būti Seimo, Vyriausybės nariai, Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos tarybos nariai, politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojai, asmenys, susiję su radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojais, retransliuotojais, kitais asmenimis, teikiančiais Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete

paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjais darbo, autorinių sutarčių ar kitais sutartiniais santykiais, taip pat radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojų, retransliuotojų, kitų asmenų, teikiančių Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų dalyviai, juos skiriančių institucijų ar organizacijų vadovai, Komisijos administracijos darbuotojai. Komisijos pirmininkas, jo pavaduotojas negali dirbti verslo, komercijos ar kitokiose įstaigose, įmonėse ar organizacijose, negali gauti jokio kito atlyginimo, išskyrus darbo užmokestį, nustatytą pagal einamas pareigas, ir užmokestį už mokslinį bei pedagoginį darbą ir autorinį atlyginimą už kūrybinę veiklą, nesusijusią su radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojais, retransliuotojais, kitais asmenimis, teikiančiais Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjais ir (ar) jų dalyviais. Komisijos nariu negali būti asmuo, kurio artimi asmenys, kaip jie apibrėžti Viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatyme, yra susiję su radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojais, retransliuotojais, kitais asmenimis, teikiančiais Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjais darbo, autorinių sutarčių ar kitais sutartiniais santykiais ir yra radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojų, retransliuotojų, kitų asmenų, teikiančių Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų dalyviai. Politinių partijų nariai, paskirti į Komisiją, sustabdo savo narystę politinėje partijoje ir dalyvavimą jos veikloje iki savo kadencijos Komisijoje pabaigos.“

3. Pakeisti 47 straipsnio 14 dalį ir ją išdėstyti taip:

„14. Komisijos sprendimus pasirašo Komisijos pirmininkas arba jo pavaduotojas, kai Komisijos pirmininkas yra laikinai išvykęs į užsienį arba dėl ligos laikinai negali eiti savo pareigų. Komisijos pirmininko pavaduotojas atlieka ir kitas funkcijas, kai Komisijos pirmininkas laikinai negali eiti savo pareigų. Komisijos sprendimai, kurie yra norminiai teisės aktai, skelbiami Teisės aktų registre. Komisijos sprendimai, kurie yra norminiai teisės aktai, įsigalioja kitą dieną po jų paskelbimo Teisės aktų registre, jeigu pačiuose sprendimuose nenustatyta vėlesnė jų įsigaliojimo data. Kiti Komisijos priimti individualūs teisės aktai skelbiami Komisijos interneto svetainėje – informacinės visuomenės informavimo priemonėje, kurios valdytoja yra Komisija, ir įsigalioja jų paskelbimo dieną, jeigu juose nenustatyta vėlesnė jų įsigaliojimo data. Visi Komisijos norminių teisės aktų projektai derinami su visuomene viešosiomis konsultacijomis. Viešųjų konsultacijų

tvarka nustatoma Komisijos nuostatuose. Komisijos sprendimai radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojams, retransliuotojams, kitiems asmenims, teikiantiems Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, arba užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjams yra privalomi, juos šie asmenys gali skųsti teismui per 30 dienų nuo Komisijos sprendimų įsigaliojimo dienos.“

4. Pakeisti 47 straipsnio 16 dalį ir ją išdėstyti taip:

„16. Komisijos veiklai finansuoti radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojai, retransliuotojai, asmenys, teikiantys Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjai, išskyrus LRT, gaunantys pajamas iš radijo ir (ar) televizijos programų transliavimo, retransliavimo, televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete ir (ar) užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo veiklos, privalo mokėti įmokas į Komisijos, kaip biudžetinės įstaigos, sąskaitą. Įmokos dydis yra 0,8 procento pajamų, gautų iš komercinių audiovizualinių pranešimų, reklamos, abonementinio mokesčio ir kitos veiklos, susijusios su radijo ir (ar) televizijos programų transliavimu, retransliavimu, televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete ir (ar) užsakomosiomis audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugomis. Audiovizualinių paslaugų rinkos dalyviai privalo pervesti įmokas į Komisijos, kaip biudžetinės įstaigos, sąskaitą kas ketvirtį ne vėliau kaip iki kito ketvirčio pirmojo mėnesio 30 dienos. Iš radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojų, retransliuotojų, kitų asmenų, teikiančių Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų, kurie nepervedė įmokos į Komisijos, kaip biudžetinės įstaigos, sąskaitą, šios lėšos išieškomos per teismą. Komisijos finansavimo šaltiniai yra valstybės biudžeto asignavimai, tarp jų užmokestis už suteiktas paslaugas, paramos lėšos, leidybinės veiklos pajamos ir kitos teisėtai gaunamos lėšos. Komisijos pajamos, gautos pagal šį straipsnį ir įmokėtos į valstybės biudžetą, gali būti naudojamos tik Komisijos strateginiame veiklos plane numatytiems ir įgyvendinamoms programoms finansuoti.“

5. Pakeisti 47 straipsnio 19 dalį ir ją išdėstyti taip:

„19. Komisijos nariams ir administracijai draudžiama platinti informaciją, kuri yra radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojų, retransliuotojų, kitų asmenų, teikiančių Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga

platformos paslaugų teikėjų, informacinės visuomenės informavimo priemonių valdytojų komercinė paslaptis.“

25 straipsnis. 48 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 48 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„48 straipsnis. Lietuvos radijo ir televizijos komisijos kompetencija

1. Komisija:

1) kartu su Ryšių reguliavimo tarnyba rengia ir tvirtina radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti planą;

2) teikia Vyriausybės įgaliotai institucijai tvirtinti Transliavimo veiklos ir retransliuojamo turinio licencijavimo taisykles;

3) šio įstatymo ir Transliavimo veiklos ir retransliuojamo turinio licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka skelbia ir vykdo konkursus transliavimo licencijoms ir (ar) retransliuojamo turinio licencijoms gauti, nustato šių konkursų ir licencijų sąlygas, išduoda licencijas, leidimus, keičia licencijų, leidimų sąlygas;

4) teikia Vyriausybės įgaliotai institucijai tvirtinti metinės įmokos dydžio nustatymo tvarkos aprašą;

5) metinės įmokos dydžio nustatymo tvarkos apraše nustatytais atvejais kreipiasi į Vyriausybės įgaliotą instituciją dėl metinės įmokos dydžio nustatymo ir (ar) pakeitimo konkrečiam asmeniui;

6) nustato užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų pranešimo registravimo tvarką;

7) prižiūri, kaip transliuotojai, retransliuotojai, kiti asmenys, teikiantys Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai laikosi Transliavimo veiklos ir retransliuojamo turinio licencijavimo taisyklių, šio ir kitų įstatymų nuostatų dėl retransliuojamų, platinamų internete radijo ir (ar) televizijos programų arba atskirų programų parinkimo, teikimo skleisti ir skleidimo, kitų teisės aktų reikalavimų dėl viešosios informacijos turinio ir jos skleidimo, Komisijos patvirtintų taisyklių dėl televizijos programų paketų sudarymo ir sprendimų, licencijų sąlygų, ir vykdo elektroninių ryšių tinklais retransliuojamų audiovizualinių kūrinių, radijo ir (ar) televizijos programų stebėseną;

8) tvirtina taisykles dėl retransliuotojų ir kitų asmenų, teikiančių Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, televizijos programų paketų sudarymo ir nustato reikalavimus retransliuotojų ir kitų asmenų, teikiančių televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, vykdomai programų

parinkimo, teikimo skleisti ir skleidimo visuomenei veiklai bei prižiūri, kaip laikomasi šių reikalavimų;

9) prižiūri, kaip radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojai, retransliuotojai, kiti asmenys, teikiantys Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjai laikosi šio ir Nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatymų, priimtų įsipareigojimų, licencijų, leidimų sąlygų ir Komisijos sprendimų;

10) pagal Komisijos nustatytą tvarką nagrinėja vartotojų skundus dėl radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojų, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų, taip pat dėl kitų asmenų, teikiančių vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugas, veiklos;

11) gavusi motyvuotą prašymą šio įstatymo 19 straipsnio 5 ar 6 dalyje nurodytu pagrindu, policijos pranešimą šio įstatymo 19 straipsnio 9 dalies 3 punkte nurodytu pagrindu arba atlikusi tyrimą, arba šio įstatymo 50 straipsnio 1 dalies 4, 7, 8 punktuose nurodytais atvejais remdamasi žurnalistų etikos inspektoriaus išvada, arba vadovaudamasi ekspertų išvadomis, šio įstatymo nustatyta tvarka ir terminais priima sprendimą dėl šiame įstatyme nustatytų objektyviai būtinų poveikio priemonių taikymo;

12) pagal savo kompetenciją prižiūri, kaip įgyvendinamos Nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatymo nuostatos;

13) nustato įstatymų ir Europos Sąjungos teisės aktų reikalavimų, keliamų radijo ir (ar) televizijos programų sandarai ir turiniui, komerciniams audiovizualiniams pranešimams ir reklamos transliavimui, audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, radijo programų ir atskirų programų rėmimo radijo ir (ar) televizijos programose įgyvendinimo tvarką, pagal savo kompetenciją priima kitus įstatymų įgyvendinamuosius teisės aktus dėl šio ir kitų įstatymų nuostatų įgyvendinimo;

14) prižiūri, kaip televizijos programų transliuotojai, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai laikosi šio įstatymo nuostatų dėl Europos kūrinių ir nepriklausomų kūrėjų sukurtų kūrinių apimties transliuojamose televizijos programose ir kataloguose, teisės rodyti programas apie visuomenei reikšmingus įvykius, šio įstatymo reikalavimų, keliamų televizijos reklamai ir komerciniams audiovizualiniams pranešimams, audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, radijo programų ir atskirų programų rėmimui, prekių rodymui programose;

15) teikia siūlymus dėl radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojų, retransliuotojų, kitų asmenų, teikiančių Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi

vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų veiklą reglamentuojančių įstatymų ir kitų su šia veikla susijusių teisės aktų projektų rengimo;

16) kreipiasi į Vilniaus apygardos administracinį teismą dėl neteisėtai vykdomos transliavimo, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo, televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete veiklos, neteisėtai vykdomo radijo ir (ar) televizijos programų retransliavimo nutraukimo;

17) šio įstatymo nustatyta tvarka stabdo užsienio valstybių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų parengtų paslaugų teikimą Lietuvos Respublikos teritorijoje;

18) kaupia aktualią informaciją apie radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojus, retransliuotojus, kitus asmenis, teikiančius Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjus, analizuoja jų veiklą, rengia informacinę ir metodinę medžiagą šiais klausimais;

19) konsultuojasi ir keičiasi informacija su kompetentingomis užsienio valstybių ir tarptautinėmis institucijomis dėl radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojų, retransliuotojų, kitų asmenų, teikiančių Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, arba užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų ir jų teikiamų paslaugų, jų veiklos reguliavimo ir kontrolės;

20) kas 2 metus parengia ir teikia Seimui analitinę apžvalgą apie Lietuvos audiovizualinės politikos įgyvendinimą, audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų raidą, pateikia statistinius duomenis apie visų Lietuvos Respublikos teritorijoje veikiančių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų veiklą įgyvendinant šio įstatymo 38 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatas, taip pat nurodo priežastis, trukdančias įgyvendinti šias nuostatas, ir priemones, kurių imtasi ar numatoma imtis trūkumams pašalinti;

21) bendradarbiauja su kitų Europos Sąjungos valstybių narių ir užsienio valstybių tokias pačias funkcijas atliekančiomis institucijomis, pagal savo kompetenciją atstovauja Lietuvos Respublikai tarptautinėse organizacijose;

22) nustato transliuojamų, retransliuojamų radijo ir (ar) televizijos programų, televizijos programų ir (ar) atskirų programų, platinamų internete, užsakomųjų visuomenės informavimo audiovizualinių priemonių kodavimo tvarką;

23) pagal kompetenciją įgyvendina Reglamentą (ES) 2017/2394;

24) šiame įstatyme nustatytais atvejais nustato reikalavimus audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjams;

25) informuoja Europos Komisiją apie nustatytus reikalavimus audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjams, kai šie reikalavimai nustato detalesnes ar griežtesnes taisykles, nei numatyta Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvoje;

26) teikia Europos Komisijai Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausančių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų sąrašą;

27) atlieka kitas įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.

2. Komisija radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojams, retransliuotojams, kitiems asmenims, teikiantiems Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjams, pažeidusiems šio įstatymo ir Nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatymo reikalavimus, transliavimo, retransliuojamo turinio licencijų, leidimų reikalavimus, taip pat nevykdantiems Komisijos sprendimų ar įpareigojimų, šio įstatymo nustatyta tvarka atlikusi tyrimą gali taikyti šias poveikio priemones:

1) už šio įstatymo 19 straipsnio 1 dalyje nurodytos neskelbtinos informacijos paskelbimą, teikimą skleisti ir skleidimą – taikyti šio straipsnio 3 dalyje nurodytą įspėjimą arba baudą radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojams bei užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjams;

2) už šio įstatymo 33 straipsnio 12 dalies 1 ir 2 punktuose, taip pat šio įstatymo 34¹ straipsnyje nurodytų Komisijos sprendimų nevykdymą – taikyti šio straipsnio 3 dalyje nurodytą baudą retransliuotojui, kitam asmeniui, teikiančiam Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas;

3) už transliavimo licencijoje ir (ar) retransliuojamo turinio licencijoje, leidime nurodytų reikalavimų pažeidimą ir (ar) Komisijos sprendimų, išskyrus šio straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytus sprendimus, nevykdymą, nepranešimą apie pradėtą vykdyti nelicencijuojamą radijo ir (ar) televizijos programų transliavimo, retransliavimo, televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete Lietuvos Respublikos vartotojams, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų veiklą Administracinių nusižengimų kodekso nustatytais atvejais skirti administracines nuobaudas;

4) šio įstatymo nustatytais atvejais sustabdyti arba panaikinti transliavimo licencijos ir (ar) retransliuojamo turinio licencijos galiojimą;

5) šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatytais atvejais kreiptis į Vilniaus apygardos administracinę teisimą dėl nelicencijuojamos transliavimo, retransliavimo, televizijos programų ir (ar) atskirų

programų platinimo internete ir užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų veiklos laikino sustabdymo ar neteisėtos transliavimo, retransliavimo, televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete veiklos, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo veiklos nutraukimo.

3. Transliuotojui, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjui už šio įstatymo 19 straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos paskelbimą, o retransliuotojui, kitam asmeniui, teikiančiam Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, – už šio įstatymo 33 straipsnio 12 dalies 1 ir 2 punktuose, taip pat šio įstatymo 34¹ straipsnyje nurodytų Komisijos sprendimų nevykdymą gali būti skiriama bauda iki 3 procentų transliuotojo, retransliuotojo, kito asmens, teikiančio Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjo bendrųjų metinių pajamų praėjusiais ūkiniais metais, o tais atvejais, kai bendrąsias metines pajamas apskaičiuoti sunku arba neįmanoma, – iki vieno šimto tūkstančių eurų.

4. Komisija turi teisę kreiptis į Vilniaus apygardos administracinę teisumą dėl nelicencijuojamos transliavimo, retransliavimo, televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo veiklos laikino sustabdymo ne ilgiau kaip 3 mėnesiams, jeigu:

1) transliuotojas, retransliuotojas, kitas asmuo, teikiantis Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjas per 3 mėnesius nesumoka šio straipsnio 3 dalyje nurodytos jam paskirtos baudos;

2) po šio straipsnio 3 dalyje nurodytos baudos skyrimo ar kitų šiame įstatyme nustatytų poveikio priemonių taikymo už Komisijos sprendimų nevykdymą transliuotojas, retransliuotojas, kitas asmuo, teikiantis Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjas, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjas ir toliau nevykdo Komisijos sprendimo;

3) transliuotojas, retransliuotojas, kitas asmuo, teikiantis Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjas, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjas laiku nesumoka metinės įmokos arba nustatytų įmokų Komisijos veiklai finansuoti ir jam per paskutinius 24 mėnesius už tokį patį pažeidimą buvo skirti du įspėjimai.

5. Komisija turi teisę kreiptis į Vilniaus apygardos administracinę teisumą dėl transliavimo, retransliavimo, televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete veiklos,

užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo ir kitokios neteisėtos veiklos nutraukimo, jeigu:

1) transliuotojas, retransliuotojas, kitas asmuo, teikiantis Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjas, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjas vykdo transliavimo, retransliavimo, televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo veiklą po šio straipsnio 4 dalyje nurodytu pagrindu priimto teismo sprendimo įsiteisėjimo arba po transliavimo licencijos ir (ar) retransliuojamo turinio licencijos panaikinimo;

2) asmenys, vykdantys nelicencijuojamą radijo ir (ar) televizijos programų transliavimo veiklą, teikiantys Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjai, taip pat retransliuotojai, kurie radijo ir (ar) televizijos programoms retransliuoti nenaudoja radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti plane numatytų radijo dažnių (kanalų), pradėjo vykdyti veiklą nepranešę Komisijai šio įstatymo nustatyta tvarka.

6. Komisija, atlikusi tyrimą ir nustačiusi, kad asmenys, teikiantys Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, pradėjo vykdyti šią veiklą nepranešę Komisijai šio įstatymo nustatyta tvarka, turi teisę:

1) duoti privalomus nurodymus elektroninės informacijos prieglobos paslaugų teikėjui skubiai pašalinti elektroninės informacijos prieglobos paslaugų teikėjo saugomą informaciją, naudojamą vykdant veiklą, apie kurią Komisijai nebuvo pranešta, arba panaikinti galimybę šią informaciją pasiekti;

2) duoti privalomus nurodymus tinklo paslaugų teikėjui panaikinti galimybę pasiekti informaciją, naudojamą vykdant veiklą, apie kurią nebuvo pranešta teisės aktų nustatyta tvarka.

7. Komisija, siekdama atlikti šio straipsnio 6 dalyje nurodytus veiksmus, privalo Vilniaus apygardos administraciniam teismui pateikti prašymą išduoti leidimą atlikti veiksmus. Šiame prašyme turi būti nurodytas įtariamą pažeidimą padariusio asmens vardas ir pavardė arba pavadinimas, įtariamo pažeidimo (įtariamų pažeidimų) pobūdis ir veiksmai, kuriuos numatoma atlikti. Vilniaus apygardos administracinis teismas prašymą išduoti leidimą atlikti veiksmus išnagrinėja ir priima motyvuotą nutartį patenkinti prašymą išduoti leidimą atlikti veiksmus arba atmesti šį prašymą. Prašymas išduoti leidimą atlikti veiksmus turi būti išnagrinėtas ir teismo nutartis priimta ne vėliau kaip per 72 valandas nuo prašymo išduoti leidimą atlikti veiksmus pateikimo momento. Jeigu Komisija nesutinka su Vilniaus apygardos administracinio teismo nutartimi atmesti

prašymą išduoti leidimą atlikti veiksmus, ji turi teisę per 7 kalendorines dienas nuo šios nutarties priėmimo apskųsti nutartį Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo nutarties atmesti prašymą išduoti leidimą atlikti veiksmus turi išnagrinėti ne vėliau kaip per 7 kalendorines dienas nuo Komisijos skundo priėmimo dienos. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo priimta nutartis yra galutinė ir neskundžiama. Teismai, nagrinėdami prašymus ir skundus dėl leidimo atlikti veiksmus išdavimo, privalo užtikrinti pateiktos informacijos ir planuojamų veiksmų slaptumą.

8. Galimybių pasiekti informaciją, kuri naudojama vykdant televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete Lietuvos Respublikos vartotojams veiklą, apie kurią nebuvo pranešta teisės aktų nustatyta tvarka, panaikinimo užtikrinimo tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

9. Komisija, įstatymų nustatyta tvarka taikydama poveikio priemonės radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojams, retransliuotojams, kitiems asmenims, teikiantiems Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjams, pažeidusiems šio įstatymo ir Nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatymo ar transliavimo licencijų ir (ar) retransliuojamo turinio licencijų reikalavimus, nevykdantiems Komisijos sprendimų, atsižvelgia į:

- 1) pažeidimo ar Komisijos sprendimo nevykdymo pavojingumą;
- 2) pažeidimo ar Komisijos sprendimo nevykdymo trukmę;
- 3) pažeidimo ar Komisijos sprendimo nevykdymo pasekmes;

4) transliuotojo, retransliuotojo, kito asmens, teikiančio Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjo atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes. Komisija, taikydama poveikio priemonės, atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis gali pripažinti ir kitas šiame įstatyme nenurodytas aplinkybes.

10. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad transliuotojas, retransliuotojas, kitas asmuo, teikiantis Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjas, padarę šio įstatymo pažeidimą ar nevykdantys Komisijos sprendimo, savo noru užkirto kelią žalingiems pažeidimo padariniams, aktyviai bendradarbiavo su Komisija tyrimo metu.

11. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad transliuotojas, retransliuotojas, kitas asmuo, teikiantis Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų

platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjas kliudė Komisijai vykdyti tyrimą, slėpė padarytą šio įstatymo pažeidimą, tęsė šio įstatymo pažeidimą sudarančius veiksmus, nevykdė Komisijos sprendimo.

12. Konkretus baudos dydis nustatomas įvertinus aplinkybes, nurodytas šio straipsnio 9, 10, 11 dalyse. Jeigu yra atsakomybę lengvinančių aplinkybių, baudos dydis mažinamas nuo vidurkio iki minimumo, o jeigu yra atsakomybę sunkinančių aplinkybių, baudos dydis didinamas nuo vidurkio iki maksimumo. Jeigu yra atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių, baudos dydis nustatomas atsižvelgiant į jų kiekį ir reikšmingumą.

13. Komisija sprendimą dėl šio straipsnio 2, 3, 4, 5 dalyse nurodytų poveikio priemonių taikymo kitais negu šio įstatymo 19 straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais turi priimti per 20 darbo dienų nuo tyrimo pradžios. Prieš priimdama sprendimą Komisija suinteresuotiems asmenims raštu pateikia tyrimo išvadas ir sudaro galimybes per Komisijos nustatytą protingą terminą raštu pateikti savo paaiškinimus dėl šio įstatymo reikalavimų, transliavimo licencijų ir (ar) retransliuojamo turinio licencijų reikalavimų, taip pat Komisijos sprendimų nevykdymo.

14. Baigus tyrimą, šio įstatymo pažeidimu įtariamiesiems asmenims sudaroma galimybė susipažinti su tyrimo bylos medžiaga, išskyrus dokumentus, kuriuose yra valstybės ar tarnybos paslapčių arba kito ūkio subjekto komercinių paslapčių. Norint susipažinti su dokumentais, kuriuose yra kito ūkio subjekto komercinių paslapčių, būtina gauti ūkio subjekto, su kurio komercinės paslaptis sudarančiais dokumentais norima susipažinti, sutikimą.

15. Prieš Komisijai priimant sprendimą dėl šio įstatymo pažeidimo, pažeidimu įtariamieji asmenys ir kiti suinteresuoti asmenys turi teisę duoti paaiškinimus ir būti išklausyti Komisijos posėdžio metu. Apie posėdžio vietą ir laiką jiems turi būti iš anksto pranešta apie tai paskelbiant Komisijos interneto svetainėje. Apie numatomą posėdį Komisija taip pat turi teisę pranešti per visuomenės informavimo priemones.

16. Komisijos posėdžiai, kurių metu išklausomi pažeidimu įtariamieji asmenys ir kiti suinteresuoti asmenys, yra vieši. Komisija savo iniciatyva, pažeidimu įtariamų asmenų arba kitų suinteresuotų asmenų prašymu gali paskelbti posėdį uždarą, jeigu tai būtina siekiant apsaugoti valstybės ar tarnybos paslaptis arba ūkio subjektų komercinės paslaptis.

17. Laikoma, kad pažeidimu įtariamieji asmenys ir kiti suinteresuoti asmenys buvo išklausyti, kai yra duomenų, kad jiems buvo tinkamai pranešta apie Komisijos posėdžio vietą ir laiką, buvo suteikta galimybė duoti paaiškinimus, susipažinti su tyrimo išvadomis, o pažeidimu įtariamiesiems asmenims buvo suteikta galimybė susipažinti su tyrimo bylos medžiaga.

18. Komisijos sprendimai dėl baudos paskyrimo gali būti skundžiami Vilniaus apygardos administraciniam teismui. Nurodytų Komisijos sprendimų apskundimas nestabdo šių sprendimų vykdymo.

19. Radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojas, retransliuotojas, kitas asmuo, teikiantis Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjas Komisijos paskirtą baudą privalo sumokėti į valstybės biudžetą ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo baudos paskyrimo dienos. Jeigu radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojas, retransliuotojas, kitas asmuo, teikiantis Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjas sumoka baudą, o įsiteisėjusiu teismo sprendimu paskirta bauda sumažinama arba panaikinama, permokėta pinigine suma įskaitoma arba grąžinama radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojui, retransliuotojui, kitam asmeniui, teikiančiam Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjui *mutatis mutandis* vadovaujantis Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta mokesčių permokų įskaitymo arba grąžinimo tvarka. Jeigu radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojas, retransliuotojas, kitas asmuo, teikiantis Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjas nesumoka baudos per šioje dalyje nustatytą terminą, skaičiuojamos Civilinio kodekso 6.210 straipsnio 1 dalyje nustatyto dydžio palūkanos. Palūkanos pradedamos skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai sueina šioje dalyje nustatytas terminas. Palūkanos yra skaičiuojamos kiekvieną dieną ir baigiamos skaičiuoti tą dieną, kai bauda sumokama į valstybės biudžetą, bet ne ilgiau kaip 180 dienų.

20. Šio straipsnio 4 ir 5 dalyse numatytais atvejais kreipdamasi į Vilniaus apygardos administracinį teismą, Komisija pateikia teismui objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis pagrįstą prašymą dėl nelicencijuojamos transliavimo, retransliavimo, televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo veiklos laikino sustabdymo ar neteisėtos transliavimo, retransliavimo, televizijos programų ar atskirų programų platinimo internete, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo veiklos nutraukimo ir pateikia prašymo laikinai sustabdyti nelicencijuojamą ar nutraukti neteisėtą transliavimo, retransliavimo, televizijos programų ar atskirų programų platinimo internete, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo veiklą faktinį ir juridinį pagrindą patvirtinančių dokumentų kopijas ir kitą būtiną medžiagą. Vilniaus apygardos administracinis teismas turi priimti sprendimą laikinai sustabdyti nelicencijuojamą veiklą ar nutraukti neteisėtą transliavimo, retransliavimo, televizijos programų ir (ar)

atskirų programų platinimo internete, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo veiklą arba atmesti prašymą ne vėliau kaip per 30 dienų nuo prašymo priėmimo dienos. Vilniaus apygardos administracinio teismo sprendimas dėl Komisijos prašymo laikinai sustabdyti nelicencijuojamą ar nutraukti neteisėtą transliavimo, retransliavimo, televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo veiklą per 14 dienų nuo jo paskelbimo gali būti apeliacine tvarka skundžiamas Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas apeliacinį skundą turi išnagrinėti ne vėliau kaip per 30 dienų nuo jo priėmimo dienos.

21. Vykdydama šio straipsnio 1 dalies 9 punkte nustatytas funkcijas, Komisija gali kreiptis dėl išvadų į žurnalistų etikos inspektorių dėl viešosios informacijos priskyrimo informacijos, kuri daro neigiamą poveikį nepilnamečių fiziniam, protiniam ar doroviniam vystymuisi, kategorijai, jeigu Komisijos nariams kyla abejonių vertinant viešosios informacijos žalą nepilnamečių fiziniam, protiniam ar doroviniam vystymuisi arba tokios viešosios informacijos vertinimas reikalauja specialių žinių. Gavęs tokį paklausimą, žurnalistų etikos inspektorius privalo per 10 darbo dienų pateikti Komisijai savo arba Žurnalistų etikos inspektoriaus tarnybos ekspertų išvadas prašomu klausimu.

22. Komisija, vykdydama jai teisės aktais nustatytas funkcijas, turi teisę:

1) neatlygintinai gauti iš radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojų, retransliuotojų, kitų asmenų, teikiančių Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų, informacinės visuomenės informavimo priemonių valdytojų, valstybės ir savivaldybių institucijų, įstaigų, Vyriausybės ar ministerijų sudarytų komisijų, kitų juridinių asmenų informaciją, taip pat ir tokią, kuri sudaro komercinę paslaptį, reikalingą Komisijos funkcijoms atlikti;

2) gauti iš radijo ir (ar) televizijos programų transliuotojų, retransliuotojų, kitų asmenų, teikiančių Lietuvos Respublikos vartotojams televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete paslaugas, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjų, informacinės visuomenės informavimo priemonių valdytojų, valstybės ir savivaldybių institucijų, įstaigų, Vyriausybės ar ministerijų sudarytų komisijų, kitų asmenų dokumentus ir kitą informaciją, reikalingą Komisijos kompetencijai priskirtų atitinkamų įstatymų pažeidimų tyrimams atlikti;

3) pasitelkti policiją, atliekant patikrinimus dėl galimai neteisėtai vykdomos transliavimo, televizijos programų ir (ar) atskirų programų platinimo internete, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veiklos, neteisėtai ir (ar) pažeidžiant retransliuojamoms,

platinamoms internete programoms teisės aktuose nustatytus reikalavimus vykdomo radijo ir (ar) televizijos programų retransliavimo ir (ar) platinimo internete;

4) radijo ir (ar) televizijos programų ar atskirų programų stebėsenos tikslais stebėti radijo ir (ar) televizijos programas ar atskiras programas prijungiant galinius įrenginius ir (ar) kitas technines priemones, skirtas radijo ir (ar) televizijos programoms ar atskiroms programoms stebėti ir fiksuoti, prie elektroninių ryšių tinklų, įskaitant ir apsaugotuosius sąlygine prieiga, kuriais transliuojamos, retransliuojamos ir (ar) platinamos internete radijo ir (ar) televizijos programos, ir (ar) teikiamos užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos ar dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos;

5) gavusi teismo leidimą atlikti patikrinimus vietoje;

6) sudaryti komisijas, darbo grupes teisės aktams rengti ar kitiems Komisijos kompetencijos klausimams spręsti, įtraukti į jas kitų institucijų (suderinus su jų vadovais) specialistus;

7) pagal savo kompetenciją kaip kompetentinga institucija, vadovaudamasi Reglamentu (ES) 2017/2394, dalyvauti kuriant ir vykdant šiuo reglamentu nustatytą bendradarbiavimo sistemą;

8) organizuoti pasitarimus, konferencijas ir kitus renginius;

9) sudaryti sutartis, priimti įsipareigojimus, turėti kitokių civilinių teisių ir pareigų, jeigu tai neprieštarauja Lietuvos Respublikos įstatymams;

10) turėti kitas šio įstatymo, tiesiogiai taikomų Europos Sąjungos teisės aktų, reglamentuojančių transliavimo ir retransliavimo veiklą, Reglamento (ES) 2017/2394 ir kitų teisės aktų nustatytas teises.“

26 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus 6 straipsnį, 10 straipsnį ir šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2020 m. rugsėjo 19 d.

2. Šio įstatymo 6 straipsnis įsigalioja 2021 m. sausio 1 d.

3. Šio įstatymo 10 straipsnis įsigalioja 2021 m. gegužės 1 d.

4. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija iki 2020 m. gruodžio 31 d. priima įgyvendinamuosius teisės aktus pagal šio straipsnio 2 dalį, o iki 2021 m. balandžio 30 d. priima įgyvendinamuosius teisės aktus pagal šio straipsnio 3 dalį.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas